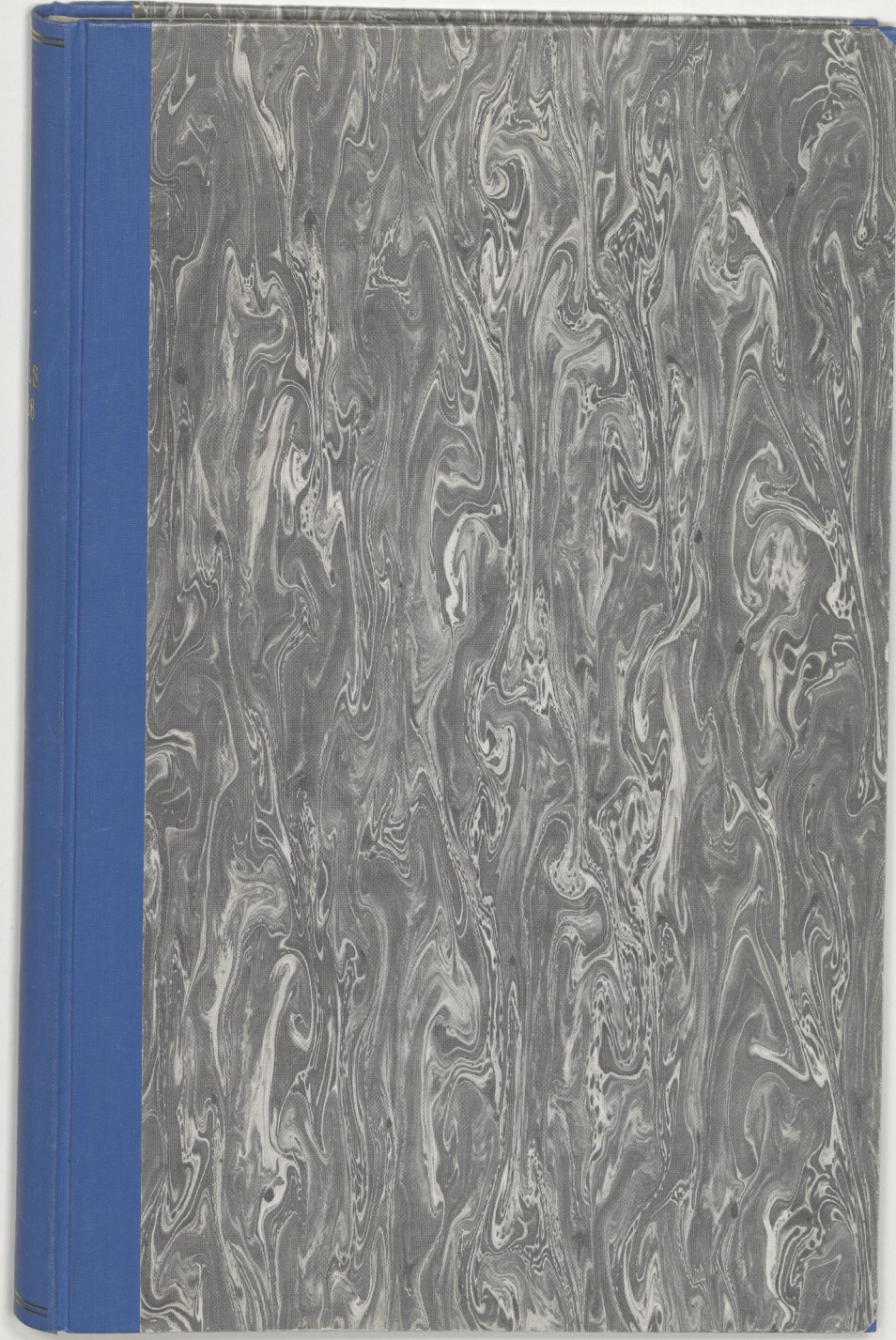
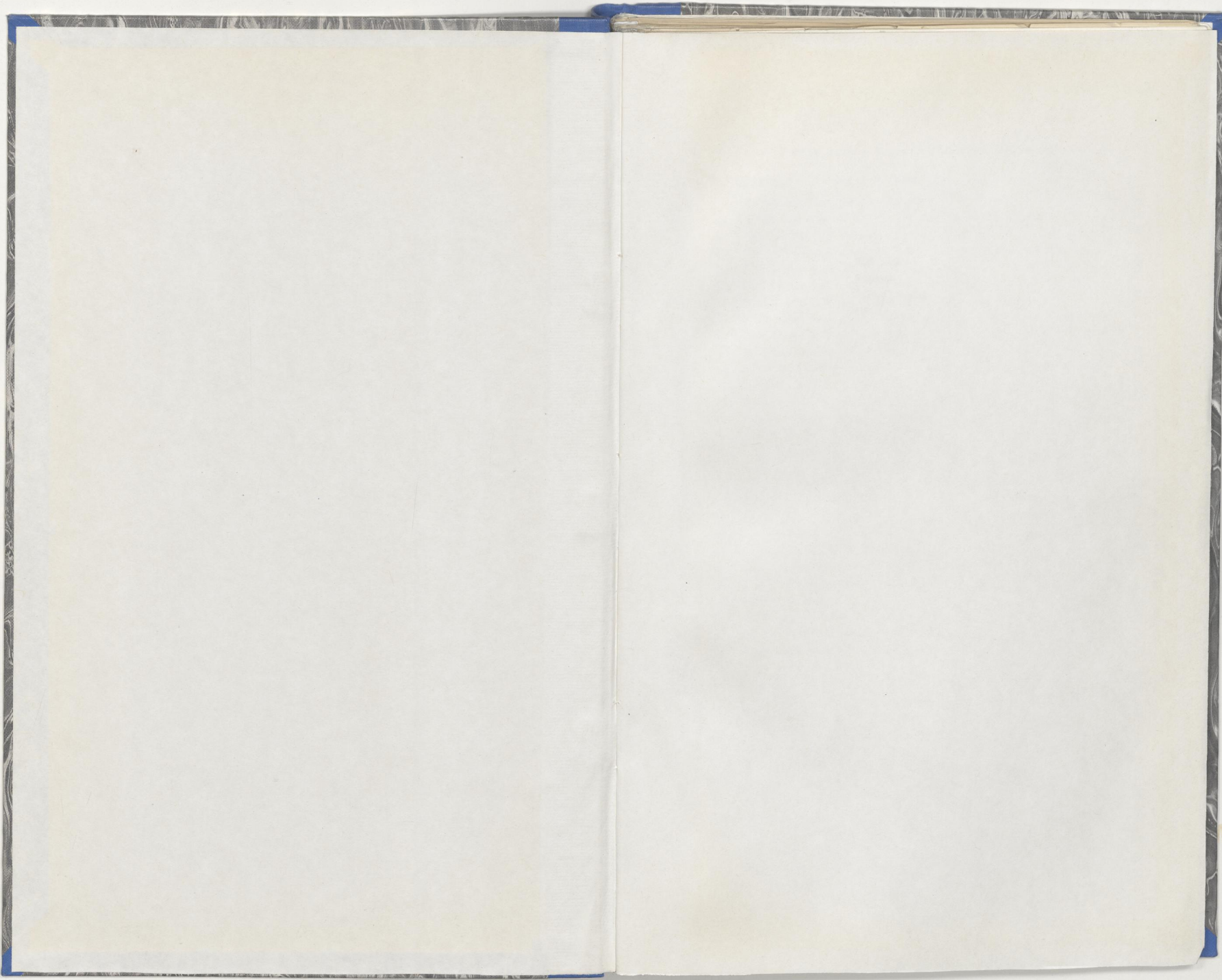






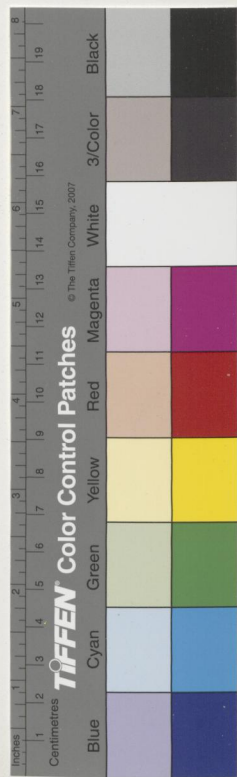
INNEHÅLLSFÖRTECKNING TILL SAMLADE SÅNGER OCH MELODIER

Meddelande till Herrar Ernst Lager, Helsingfors.

Folkvisor (vers och melodi)

1. En sjöman seglar jorden rund 2
2. Å hör du flicka lifla, du har så vackert hår 2
3. Det växte så fintar allt upp på en 2
4. Det växte upp en blomma i den gröna lunden 2
5. Det skugg i fröet är så stort 2
6. Min fader och min moder sitta på en 2
7. Se så ofta till mig i den blå himlen 2
8. Herr Karl den store, han var en kung 2
9. Där växte upp en blomma i den gröna lunden 2
10. En viss vill jag sjunga om skuggen i den blå himlen 2
11. O skilla barnen från mig, jag vill ha en blomma 2
12. Guds barn sitta på en blomma i den gröna lunden 2
13. De är så fina i den gröna lunden 2
14. Det var en blomma i den gröna lunden 2
15. Det var en blomma i den gröna lunden 2
16. I grönen har en blomma en gul band 2
17. Guds barn sitta på en blomma i den gröna lunden 2
18. Guds barn sitta på en blomma i den gröna lunden 2
19. Frid vill sitta i lilla 2
20. Vårva villom 2
21. O, arma barn 2
22. Skrä, skrä barn 2
23. Jag fattiga lappan 2
24. Å medan man lever i världen still 10-11
25. Nigär Valska 11
26. Gick jag mig ut i lunden gröna 11
27. Se den ängen (lunden) är gröna 11
28. Huga berg och djupa dalar 12
29. Huga berg och djupa dalar (var.) 12
30. Hej, såj så får du se 12
31. Å herdar å herdinner se valla sina får 13
32. Hej, så du sadiga gossar 13
33. Hej lirum! Gossar äro, gossar äro med den vinnan 13
34. I villan i en vana å villan i färd 13-14
35. Hven är ett jag så- och så ena ena 14
36. Dödsredan: Svalja vi döds- och döds- 14
37. Gubben och gubben är ena ena 14
38. De va en gammal gubbe som hade ena ena 14
39. He, se till fiskeriet 14
40. Utta bilar sommarvind, Gubben är i gröna lunden 14
41. Hara lillert-lull, kall gröna var still 14
42. He, se runderkring 15

Förordning



Meddelande till Rektor Ernst Lagus, Helsingfors.

s. 1

Folkvisor: (ord och melodi)

- | | |
|--|---------|
| 1. En sjöman seglar jorden rund | s. 2 |
| 2. Å hör du flicka lilla, du har så vackert hår | 2 |
| 3. Det bodde två finnar allt uppå en ö | 2 |
| 4. Det växte upp en blomma allt i den gröna lunden | 3 |
| 5. Ett skepp i från Gibraltare stad | 3 |
| 6. Min fader och min moder de bodde på en ö | 3 |
| 7. Se go'afton å go'qväll (mel.fr. Malaks) | 4 |
| 8. Herr Karl han till sin fostermoder gick (mel.Lappfjärd) | 4 |
| 9. Där växte upp en blomma allt uppå gröna ängen(mel.Närpes) | 4 |
| 10. En visa vill jag sjunga om Sveriges (mel.fr. " ") | 5 |
| 11. O sälla barndomstid jag dig begråter (mel.Mustasaari) | 5 |
| 12. Gustaf skål: Vår Gustafs skål, Den bäste kung | 5 |
| 13. Go'afton I kamrater vi träffar alla här i qväll | 6 |
| 14. A,b,c,d. Min Ålskade (mel.fr. Vörrå) | 6 |
| 15. Det var två skälmar som lag opp råd | 6 |
| 16. Å gossen han går i dansen med det röda gullband | 6-7 |
| 17. Glas Pitters (Clas Peters) visa | 7 |
| 18. Glas Pitters (Clas Petters) visa | 7 |
| 19. Fria vill Simon i Sälle | 8-9 |
| 20. Väfva vallman | 9 |
| 21. O, arma barn | 9 |
| 22. Skära, skära hafra | 10 |
| 23. Jag fattiga lappman | 10 |
| 24. Å medan man lefver i världen säll | 10-11 |
| 25. Nigar Polska | 11 |
| 26. Gick jag mig uti lunden gröna | 11 |
| 27. Se den ängen (linden) är grön | 11 |
| 28. Höga berg och djupa dalar | 12 |
| 29. Höga berg och djupa dalar (var.) | 12 |
| 30. Hej, säj så får du mej | 12 |
| 31. Å herdar å herdinnor de valla sina får | 13 |
| 32. Gå, gå du modiga gosse | 13 |
| 33. Hej lirum: Dansa mera, dansa mera med den vännen | 13 |
| 34. Å villen I nu veta å villen I förstå | 13-14 |
| 35. Hvad är att jag går och så ensam står | 14 |
| 36. Domaredansen: Nuvilja vi begynna en domaredans | 14a |
| 37. Gubben och gumman di hade en kalf | 14a |
| 38. De va en gammal gumma som inga barn hade | 14a-14b |
| 39. Ro, ro till fiskarskår | 14b |
| 40. Ute blåser sommarvind, Gåken gal i högan lind | 14b |
| 41. Tufs lulleri-lull,kok grytan väl full | 14b |
| 42. Ro, ro rundtomkring | 15 |

fortsättning



Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 126.

43. Klippskings handskar jag dig lofvar	s.	16
44. Ack! om jag bodde på en ö		16
45. Bort plog och spade ur min hand		16
46. Det förflutna kommer aldrig igen		17
47. Dig vår Fader, Dig vår Fader vare evigt lof		17
48. En sjömans högsta nöje är Fridoli		17
49. Fall lätta sjöflock fall		18
50. Tiggarflickan: Huh! det är så kallt jag fryser		18
51. Syster, syster ädla min	18-19	
52. Gå, gå du modiga gosse (var.)		19
54. De va' två skälmar som lag opp råd		20
53. Ungersvennen uti dansen går		20
55. I Stockholm der har jag varit rätt-nu		20
56. Jag gick mig ut i lunden att höra fåglars sång		20
57. Jag gick mig ut en aftonstund (var.) fr. Närpes		21
58. Alla mina glada dagar uti sorg förvandlat sig		21
59. Å ingen nytjil å ingen dörr (var. fr. Nykarleby)		21
60. I min ungdom det roar mig att sjunga		22
61. Å ritsch, å ratsch, å filibom		22
62. Spring min snälla ren, öfver berg och fält		22
63. Spring min snälla ren (var.)		23
64. Tänk någon gång på den hvars hjerta gömmer		23
65. Variant till föregående, fr. Malaks		23
66. En jägare gick ut att jaga (fr. Nerpes och Malaks)		23
67. Adjö, farväl för sista gång (Replot, Wallgrund)		24
68. Bocken, som du gaf mig		24
69. Kom afton sänk dig neder		24
70. När stormen öfver hafvet flyger	24-25	
71. Kära go'vänner ta fast tjyffen		25
72. Har du sett min måg, Salig Österberg		25
73. Kära mjölnare tänd opp ljus		26
74. Gubben Noak, gubben Noak var en hedersman		26
75. När stormen öfver hafvet flyger	26-27	
76. Jag hälsar dig fredliga flagga		27
77. Jag hälsar dig fredliga flagga	27-28	
78. Studenter äro muntra bröder		28
79. Rida, rida ranka, Håsten heter Blanka	28-29	
80. Rofvan: (vaggvisa) Gumman gick till rofeland	29-31	
81. En ung herdinna betade (Kristinestad)		31
82. Finska gossar gerna tåga		32
83. Godt folk jag vill sjunga min visa igen		32
84. Heimskringlas panna, du höga nord	32-33	
85. Klingen, klingen milda toner		33
86. Fall lätta snöflock fall		33
87. Håsten är kommen hör stormarna gny	33-34	
88. Krigarn hvilar sig i mark och skog		34
89. Joakim uti Babylon hade en hustru Susanna	34-35	
90. Hvert får jag sätta hästar och vagn		35

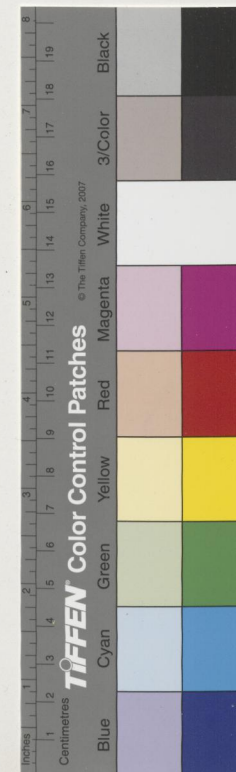
fortsättning



Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 126.

91. O, yngling om du hjerta har	s.	35
92. På en ödselig häll Står mitt lugna tjäll		36
93. På en ödselig häll (var.)		36
94. Skjut ut låt båten gå (Buon giono, mio Signor)	36-37	
95. Som söner af den gamla Norden		37
96. Supa öfver klockan tolf	37-38	
97. Winden blåser upp i hast		38
98. Winden blåser upp i hast (var.)		38
99. Ur stormarne ser jag en aflägsen hamm		38
100. Uti Kalmar stad finns ingen qvast	38-39	
101. Vid Nordens kora vid de stjernor		39
102. Väl klingar sången i Frithiofs sal		40
103. Lycklig du hvars segel hunnit hamnen		40
104. Hans röst man hörde på afstånd re'n		41
105. Julvisan: Goder afton här inne både qvinnor och män	41-42	
106. Göken galar långt, långt borta		42
107. Kukkuu, kukkuu, kaukana kukkuu		43
108. Ahlas refrång till " kukkuu"		43
109. En jågare gick att jaga, att jaga, att jaga	43-44	
110. Indelta Wasa finska skarpskytte bataljonens vandringsmarsch		44
111. Hissom å halom på		44
112. Wiskop Wäncke kriiver i Waasa	44-45	
113. Som stjernan uppå himmelen så klar		45
114. Som stjernan uppå himmelen (var.)		46
115. Som stjernan uppå himmelen "		46
116. Ack, hör ni unga flickor som än ogifta gån		47
117. Å hör du stackars Mälle		47
118. Skomakarevisan: Skomakaren med hudar å skinn		48
119. Sjömansvisa: Baronar å greffvar båd stora å små		48
120. Baronar å greffvar (var.)		48
121. Sjömansvisa: Nu hafva vi ankrat i Wasa hamn		49
122. O Sofianora (sjömansvisa)		49
123. Kuullekos siinä mun kultani		49
124. Kuullekos siinä mun kultani (var.)		50
125. Kom till mig en lördagsqväll (mel. fr. Kristinestad)		50
x) 126. Kom till mig en lördagsqväll (mel. fr. Malaks)		50
127. Kom till mej en lördagsqväll (mel. fr. Wörrå (Oravais)		50
128. Kom till mej en lördagsqväll (mel. fr. Replot)		51
129. Kom till mej en lördagsqväll (mel. fr. Malaks)		51
130. Å, kom till mej en lördagsqväll (mel. fr. Pjelaks by i Nerpes)		51
131. Å, kom till mej en lördagsqväll (mel. fr. Wörrå)	51-52	
x) 132. Sjömansvisa: Upp igen i samma gränd		52
133. Malena salig gumman min		52
134. Menuett från (cirka) 1790		53
135. Dalkulle sång: Wandrat har jag mil så långa		53
136. Mossbelupen hydda: Mossbelupen hydda står vid Heklas fot		54
137. Mossbelupen hydda (var.)		54

Fortsättning



Fortsättning på innehållsförteckning till SAMLING 126.

138. Styrmen han har en präktig slup	s.	54
139. Dryckessång: (Isak) han dricker nu (Mårten) till		55
140. Flicka hvarför gråter du		55
141. Skräddaregesällens visa: Den bästa, som finnes på jorden		56
162. Ensam i skuggrika dalen		56
163. Till lammets sköna gästabad		57
164. Till lammets sköna gästabad (fr. Nykarleby)		57
165. Sjömanssång: Den första gull tärning		57
166. När solen tänder sina strålar		58
167. Skjutsgossen: (Å)Kölden är bister å rocken är tunn		58
168. Skjutsgossen (var.)		58
169. Snusvisan: Hvad är det som lifvar den matta		59
170. Sjömanssång (variant t. no 165)		59
171. Å mamma hon är ledsen		59
172. Soldatvisa: Det är treffligt vara och tjena militär (fr. Replot)	59-60	60
173. Ensam i skuggrika dalen (fr. Replot)		60
174. Den lätta manteln breder aftonstunden (fr. Replot)		60

Anmärkningar till Eldre af undertecknad till Professor

J.O. Rancken i Wasa meddelade melodier 61-124

Illustration till huru man dansade " Wäfva vadmal " sid.72



1

H. Herr Rektor Ernst Lagers.

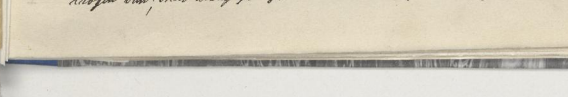
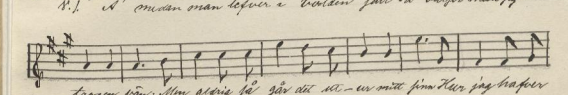
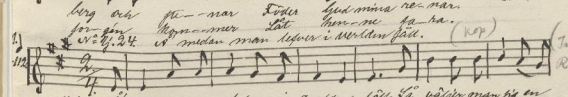
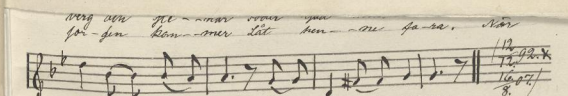
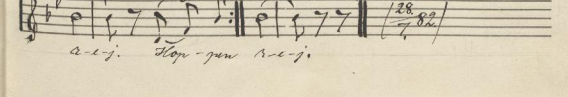
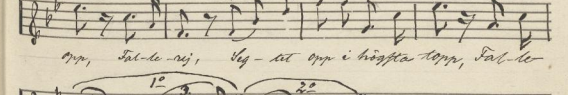
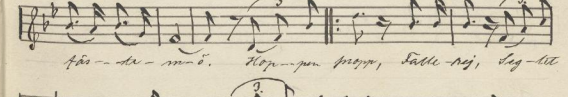
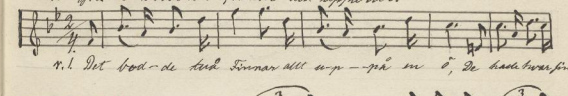
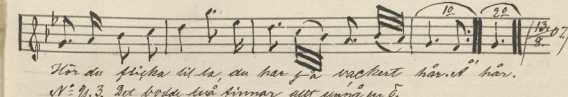
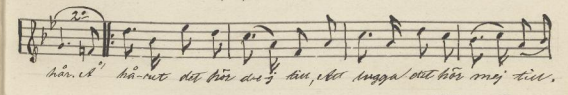
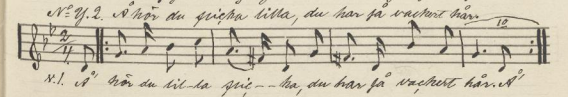
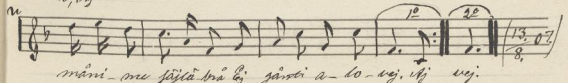
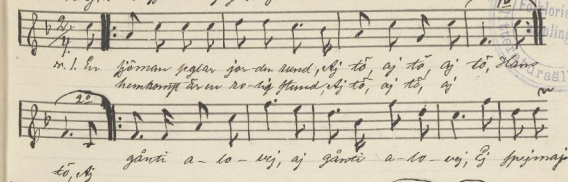
Med utmärket Högskolening:

C. N. Moore
1, Jan

Adress: Regmat.

[illegible]

N:o 1. En förtärlig jorden/med.



Rangb. 1. 2

Svenska

126

Folkloristiska

samlings.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

Införandet 16. 1890.

Svenska

126

Folkloristiska

samlings.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

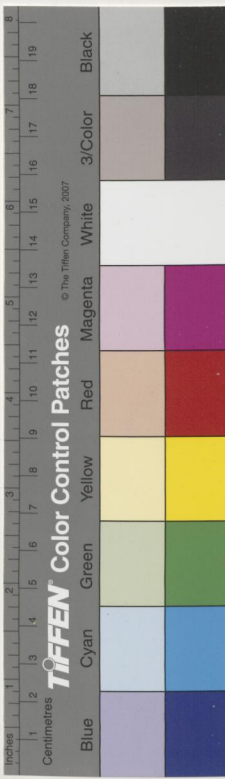
186.

186.

186.

186.

186.



N:o 4. Det växte upp en blomma allt i den gröna lunden.

N:o 1. Det växte upp en blom-ma allt i den gröna lunden, då

kom där en o-vän och ryckte henne bort. Den o-vän-jag

ald-ri-g för-glöm-ma, Han lägger mig i graven, ja i

graven inom kort, Den kort.

N:o 5. Ett flopp från Göttraders stad.

N:o 1. Ett flopp från Göt-trad-stad till de borta-börn

stad-le-ga. På vägen på mötte jag en-deram den

då på för-ter och på grå. På grå.

N:o 6. Min fader och min moder de bodde på en

ö. De min fader och min moder de bodde på en

ö. De min fader och min moder de bodde på en

ö. De min fader och min moder de bodde på en

ö. De min fader och min moder de bodde på en

ö. De min fader och min moder de bodde på en

ö. De min fader och min moder de bodde på en

N:o 7. Le go' afton d' go' grått. S. Malms mel.

N:o 1. Le go' afton d' go' grått Min el-wal-ol-ol-vän,

Thun-der-mu-vel-du-mid-dag, Thun-der-mu-vel

vel-du-mid-dag.

N:o 8. A. Herr Karl han till sin fostermoder gick, det. p. Lappfjord.

N:o 1. Herr Karl han till sin foster-moder gick och fråga-de henne om

ald, Hur han den gröna joggan i skottet om den d-e

go C - mu-dan Karl, com-dan Karl på-pa-al-la-na,

N:o 9. B. Det växte upp en blomma allt up-på gröna ängen. S. Lappfjord.

N:o 1. Det växte upp en blom-ma allt up-på gröna ängen. S. Lappfjord.

N:o 2. De so-ge och de bla-dor, som gör en-lig-ga-ten gläd,

kom så den o-vän att taga henne bort. Den o-vän jag

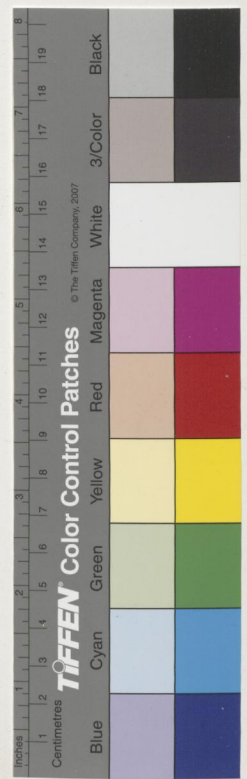
ald-ri-g för-glöm-ma, Han lägger mig i graven, ja i

graven inom kort, Den kort.

N:o 3. De min fader och min moder de bodde på en

inlämnad den 16. 1890.
Svenska
Folkloristiska
samlingen.
1890.
Helsingfors

Första andra

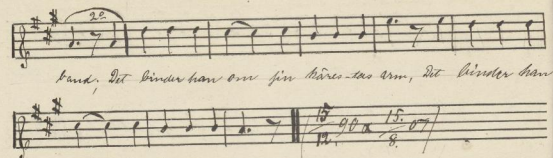


[illegible]

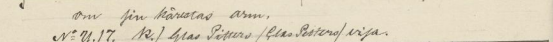
61

(Inlämnad den 16/12 1890.)

Svenska
Folkloristiska
samlingar.
1890.
Literatursällskapet

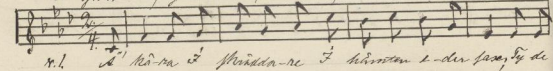


hände, Det binder han om sin kärleks arm, Det binder han



om sin kärleks arm.

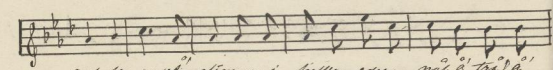
N:o 17. (K.) Glas Pövers (Glas Pövers) viga.



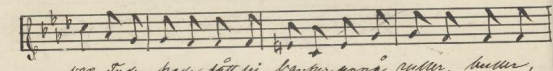
N:o 1. (K.) Kärlek i flöjden-re i kärleken i eder fäst, ty de



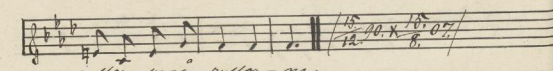
brude fört sig bander uppå ruller, bueller, ruller, uppå



aut-lor-na, i glömmen q tiller eder mål i bräda

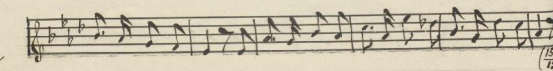
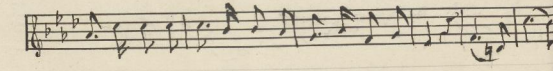
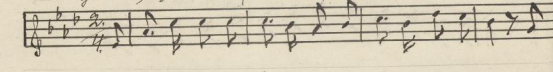


och, ty de hade fört sig bander uppå ruller, bueller,

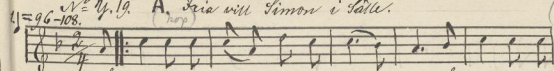


ruller, uppå ruller-nas

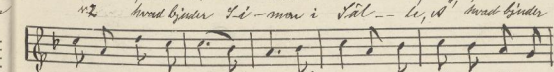
N:o 18. (K.) Glas Pövers (Glas Pövers) viga.



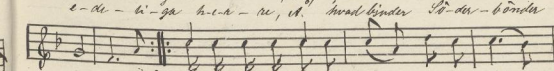
N:o 19. A. Fria vill Simon i Säll.



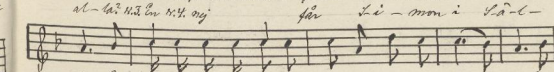
N:o 1. (K.) Fria vill Simon i Säll - le, i, Fria vill



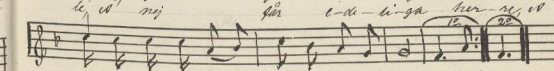
brude byder Säll - mon i Säll - le, i, brude byder



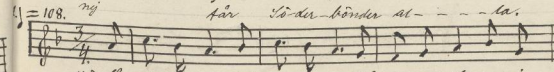
e - de - li - ga brude - re, i, Fria vill Sö - der - bänder



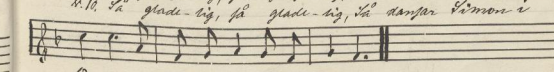
e - de - li - ga brude - re, i, brude byder Sö - der - bänder



al - la, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



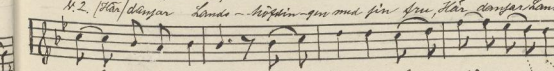
al - la, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



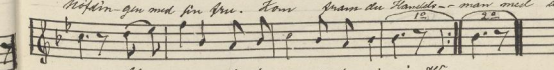
le, i, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



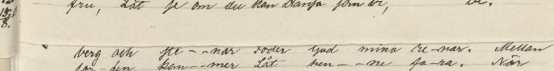
le, i, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



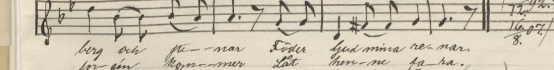
le, i, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



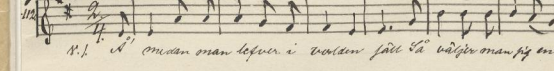
le, i, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



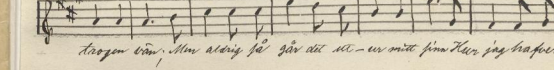
le, i, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



le, i, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



le, i, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



le, i, Sö - der - bänder byder Sö - der - bänder al - la, Sö -



Victor Anders



[illegible]

61

2 (Infäntet den 16. 12. 1890.)

Svenska
Folkloristiska
samlingar.
186.

Litteratursällskapet

s. 6.) Rönneby A. 10

Svenska
Musik- och Instrumentaliska
Sällskapet.
N:o 1000
Käres-låt

Reallekta

M.M. = 112-128. C. (orig)

Trä-la-la, trä-la-la, trä-la-la, la la la la la la

la la la la la la la la la la. Jag får du älska

granta-le-ra mig, hvarstund för till sin för bärda-le. Salsar ju.

140

M.M. = 96-112. N° 436. Romaridansen. (= B 6, 200, 13)

Vår vilja vi be-gynna en donia-le-dans som Romaren

ä' in-ate hemma, ä' al-la de, som i Romaridansen

gå, de-vas byttan på-le ä' brenna, ä' al-la på på-ga de

hå, hå, hå, ä' al-la på på-ga de nå, nå, nå, ä' här du om

drug, Röt mjöl ä' vin ä' här du mig för-est hos brenna, ä' här du hos den brenna-le för-est

håll på håll du ä' för-est le.

M.M. = 96-112. N° 437. Gubbens ä' gummans lilla hade en kung.

Gubben ä' gummans lilla hade en kung, ä' på va' viljan

Gubben ä' gummans lilla hade en kung, ä' på va' viljan

kung. ä' a-l-l. Den viljan den ä' ju inte på

al-för-al-derstund

lång, vi kanna ju förgå den om en gång.

M.M. = 138-144. N° 438. Ä' va' en gammal gummans som inga kunnat ha.

Ä' va' en gammal gummans som inga kunnat ha, lå-la-la-la-la

141

M.M. = 72. N° 1. Klippings handfflar (= B 6, 201, 1)

Klippings handfflar jag dig kofar, Klippings handfflar jag dig

ger. Det är ju en ringa gåfva som du ger till dyrtast

mer, Men be-tänksom kora lå-fa det jag är en godig kora, Det är

M.M. = 54-60. N° 439. So, so till finkapten.

unge i vaggan för ä' ja-de: Sops kullen si lilla långstämplingen

Nånga som har du, Sops du kullen långt på den du kullen har du.

So, so till finkapten, Sops kullen på v-i der. Gåderorna

flora ä' brenna gada, Klippens i nat-han ä' Klippens i

backen ä' sparsen de' jul ä' på-ska.

M.M. = 66-74. N° 440. Lilla blåja sommarvind.

U-te blåja sommarvind, Lilla blåja sommarvind.

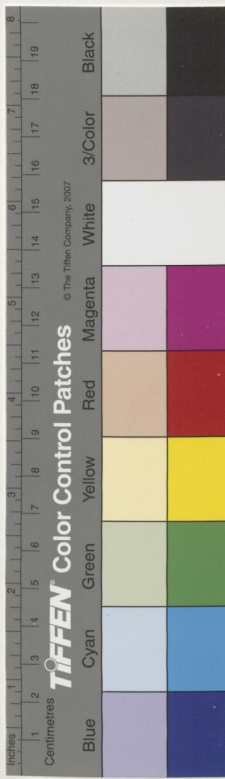
Mer hon går på grö-nan äng, Sopsen ä' den ståt

blom-flor - stäng, Sopsen länga ra-dar stäng, Sopsen blor den.

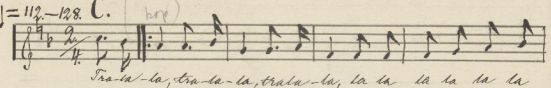
M.M. = 120-132. N° 441. Sops kullen - kull.

Sops kullen - kull, Koka grottan i ståt, Sops kullen - kull

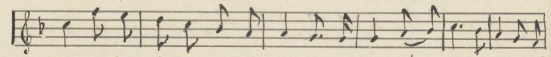
må-ras. Den lilla ä' kull, den andra ä' kull, den tredje ä'



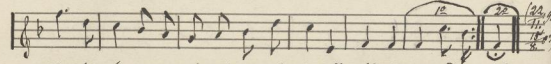
M.M. = 112-128. C.



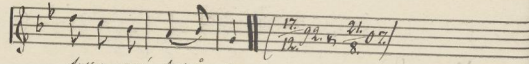
Tra-la-la, tra-la-la, tra-la-la, la la la la la la



la la la la la la la la tra-la-la. Jag för en äran att

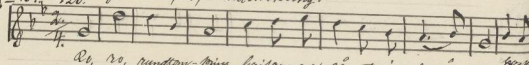


gratias - la-ra mig bevisar att till sin förbindelse. Trälar ju.

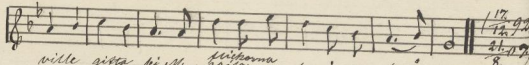


fuller om' kläda - la.

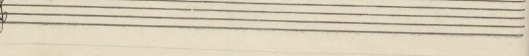
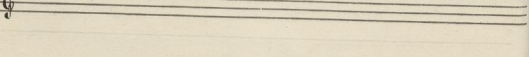
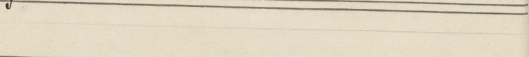
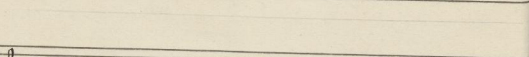
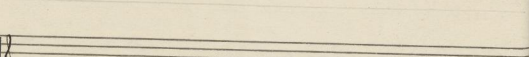
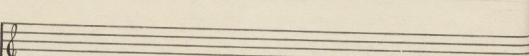
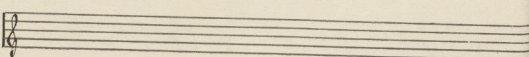
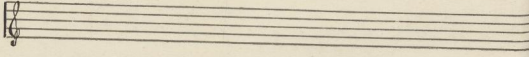
M.M. = 104-128. 2/4. 10. 40, Rundtänstoring.



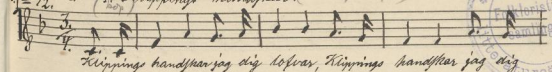
de, de, rundtänstoring, spridar-na gå ut-a' re-a-gu.



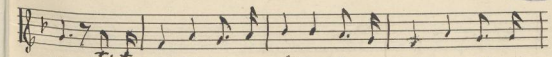
vill ge gäta till den gästerna ha inte h-a-gu.



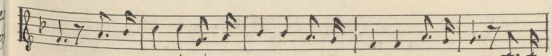
N^o 7. Klippings handskar. (= 16, 20, 1)



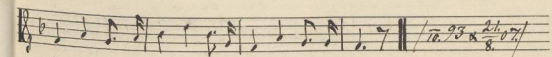
Klippings handskar jag dig, lofar, Klippings handskar jag dig



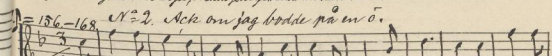
ger. Det är ju en ringa gåfva men du ger till björstat



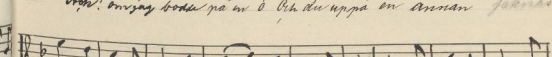
mer. Men be-tänkim' bara ha ja det jag är en godlig karl. Det är



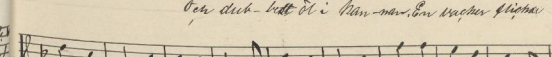
ju en gammal vifva, Men jag ger om än han dör.



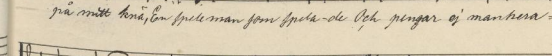
N^o 2. Noli om jag bodde på en ö.



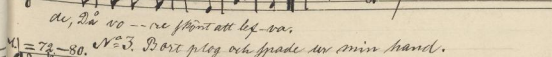
Äh, om jag bodde på en ö Och du upgå en annan färdad



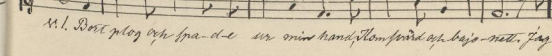
Och det lilla i Noli-mär. En katten slipar



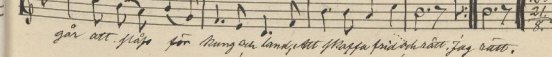
jag om det kan, En spelmän som spela-de Och pengar ej man bera-



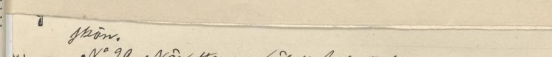
de, På no -- re stört att lof-sa.



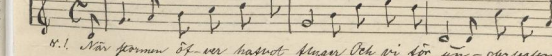
N^o 3. Det plog och spade ser min hand.



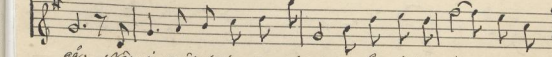
N^o 1. Det plog och spade ser min hand, Men för att jag bär natt, jag



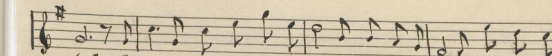
går att gå för tunga, land, det fluga på det, jag vett.



glömn.



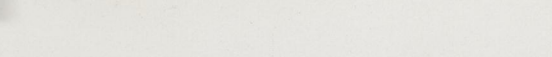
N^o 4. När stormen spurr hastigt fluger,



N^o 1. När stormen spurr hastigt fluger Och vi för en - önskan



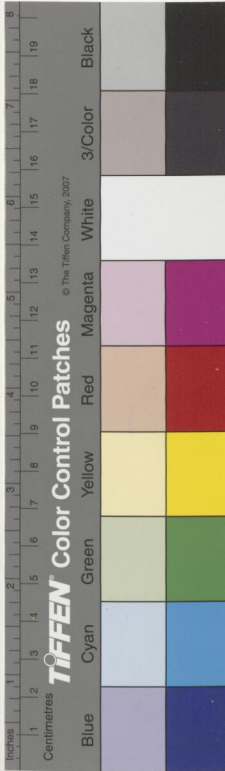
gå, När i mörkrets skugga ligger En fästa bär från himlen



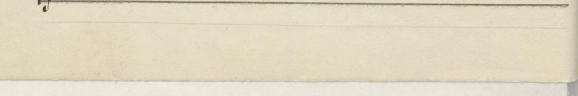
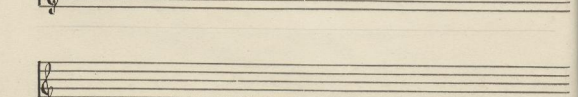
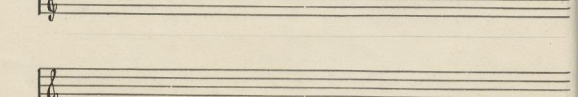
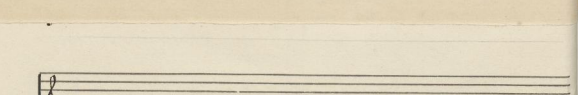
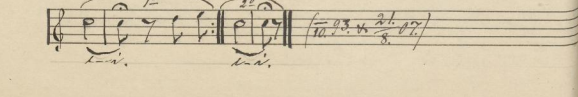
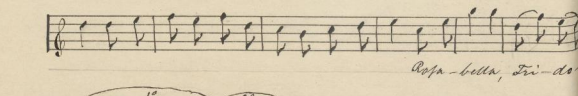
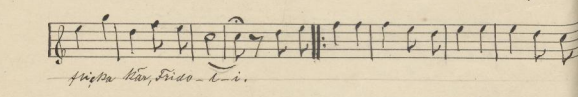
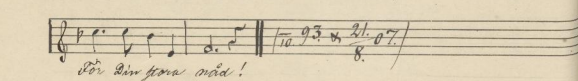
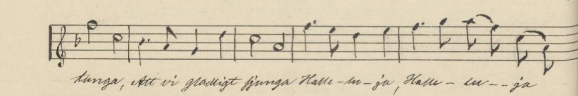
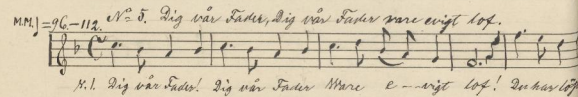
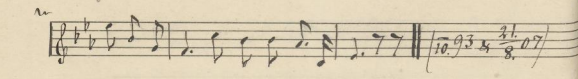
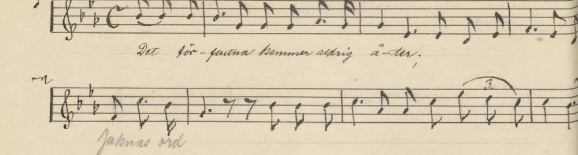
blå, På drömmen och kompasser Nattens lilla färdad



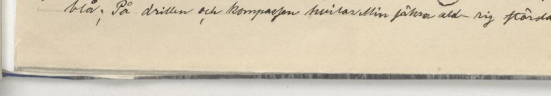
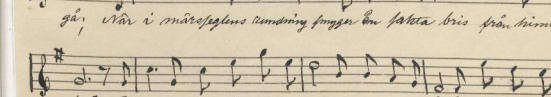
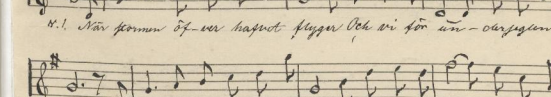
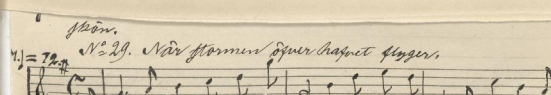
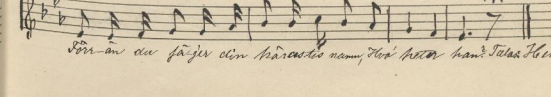
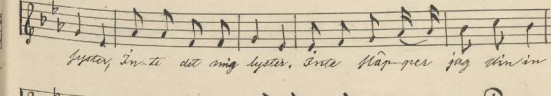
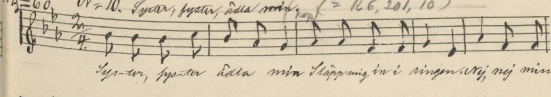
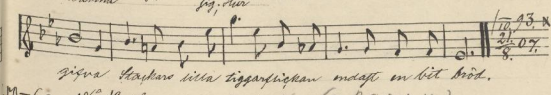
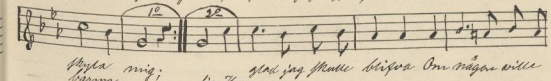
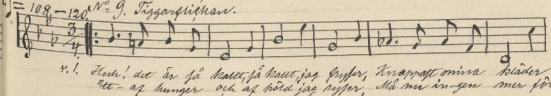
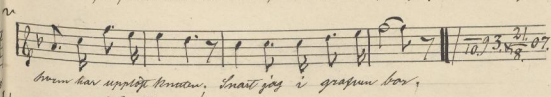
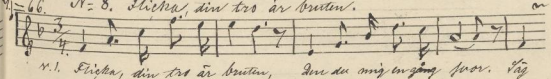
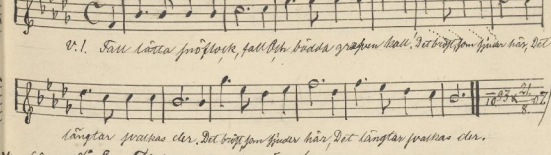
Folkloristiska samlingar



N^o 4. Det förflutna kommer aldrig åter.



N^o 7. Säll lätta fröflock, fall.



16. 1900.



16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.

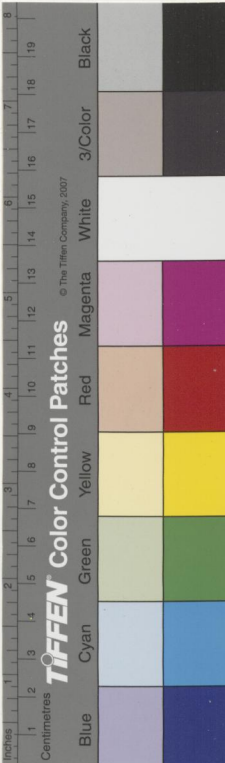
16. 1900.

16. 1900.

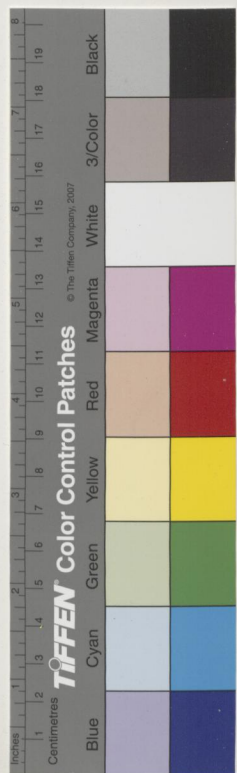
16. 1900.

16. 1900.

16. 1900.



flöten.
N^o 29. När flöten öfver hafvet flyger,
N. 1. När flöten öf- ver hafvet flyger Och vi för in- vandraren
gå, När i mörkrets skuggor ligger En färdig båt från Sköndal
blå, På drifven och Kampen Heildarlinn färdig att sig flöda



M.M. = 54-66 N° 22. Varietö af följande N° 21.
 N.1. Spring min snälla barn öfver berg och däl. Min min snälla barn du

10. 93 x 24 07

N.2. 23. Tänk någon gång på den hvita björsten.
 N.1. Tänk någon gång på den hvita björsten Den engla bild på droget

bliden, jag fuskas och, och kanten i - lar till hume, som mitt björsten

10. 93 x 24 07

M.M. = 120 N° 30. Kära gårdarner ta' fast björsten.
 Kärna gårdarner ta' fast björsten, som mitt björsten

fla - ste bar. Al - la minnigbar Kärna den björsten, Kärna

10. 93 x 24 07

M.M. = 72-80 N° 31. Har du sett min snälla, Lång Björsten.
 N.1. Har du sett min snälla, Lång Björsten, Lång Björsten, Lång

har du sett min snälla Lång Björsten, Lång Björsten, Lång Björsten

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

N° 32. Därför gör jag gilla.
 Därför gör jag gilla, Därför gör jag gilla

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

M.M. = 36 N° 33. Kära mjölkare Känd öga.
 N.1. Kära mjölkare Känd öga, Känd öga, Känd öga

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

M.M. = 64 N° 34. Gubben Noak.
 N.1. Gubben Noak, Gubben Noak, Gubben Noak

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

(Lämnat den 16. 1890.)



10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

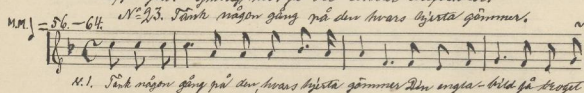
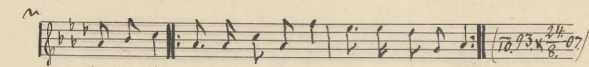
10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

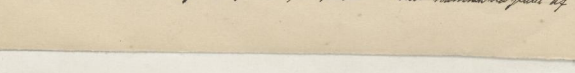
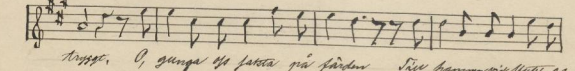
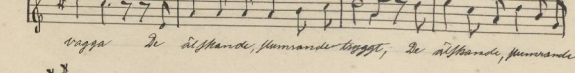
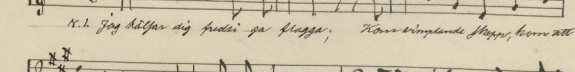
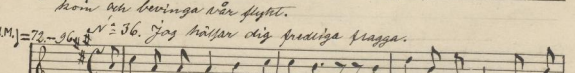
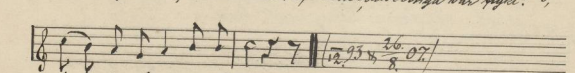
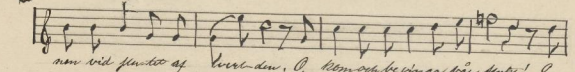
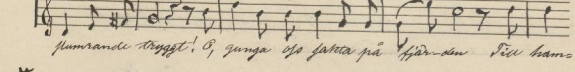
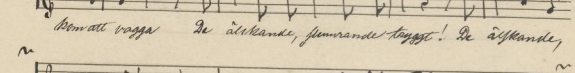
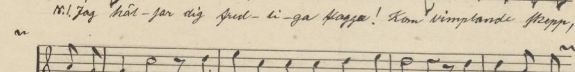
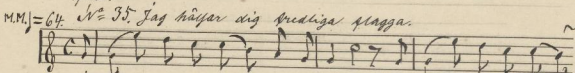
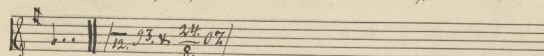
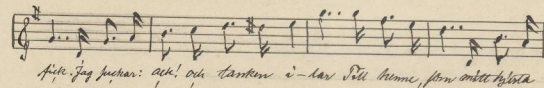
10. 93 x 24 07

10. 93 x 24 07

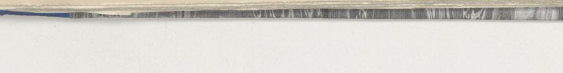
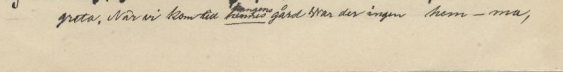
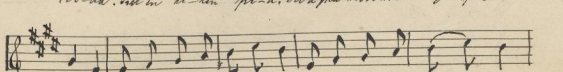
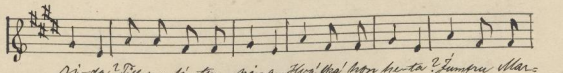
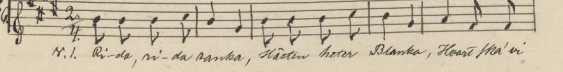
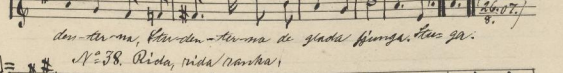
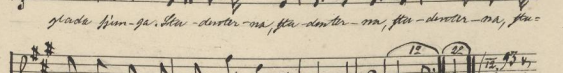
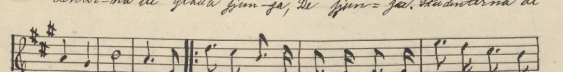
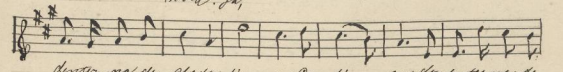
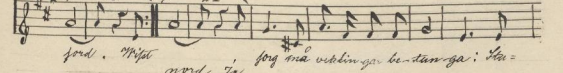
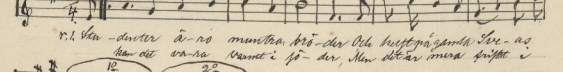
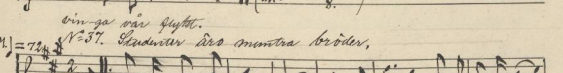
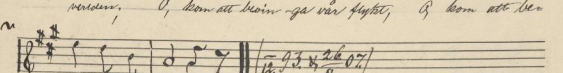
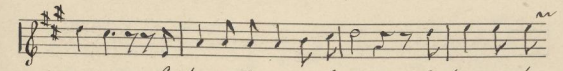
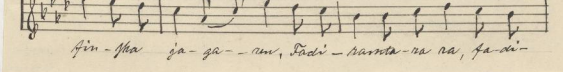
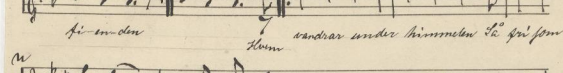
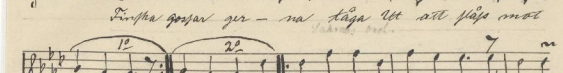
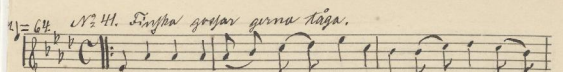
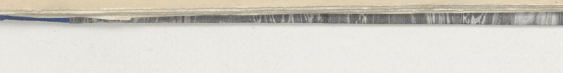
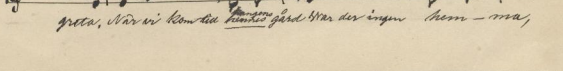
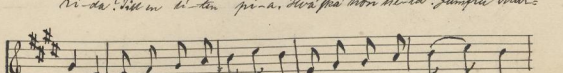
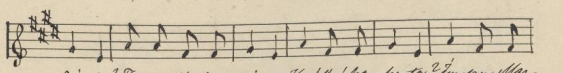
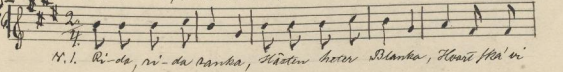
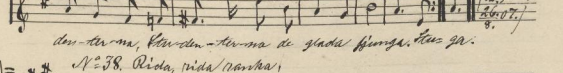
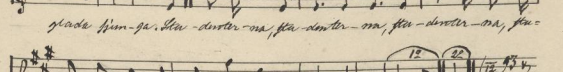
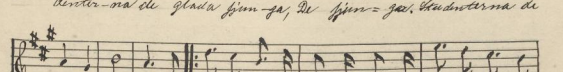
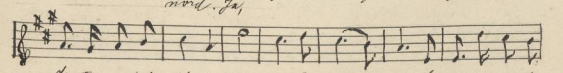
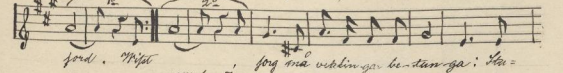
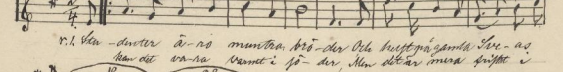
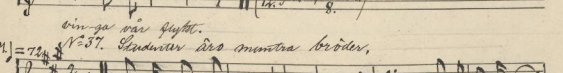
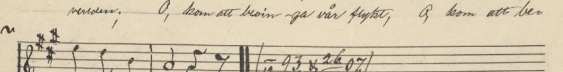
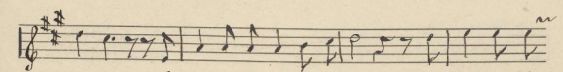
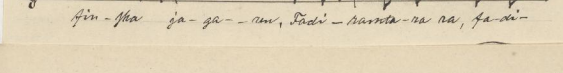
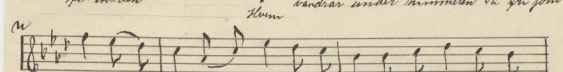
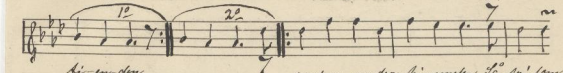
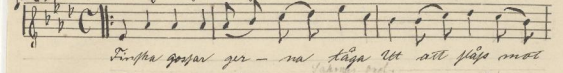
N^o 22. Variet af föregående N^o 21.



N. 1. Sänk någon gång på den hvars björsta gömmer den engla-bild på broget



N^o 44. Dinska gossar gerna låga.



Upprättad den 16. 1890.



Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

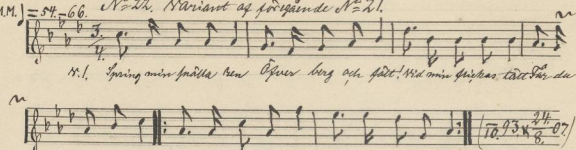
Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

Upprättad den 16. 1890.

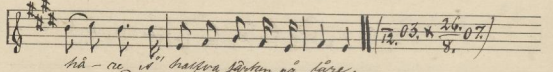
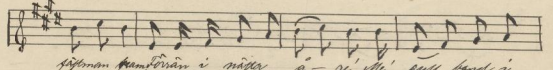
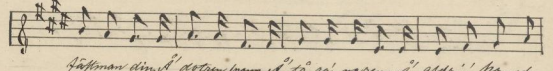
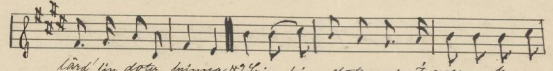
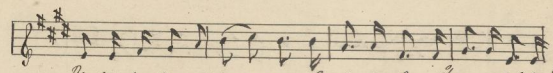
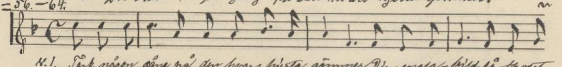


M.M. | = 54-66. N^o 22. Variant af föregående N^o 21.

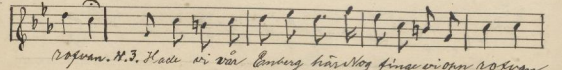
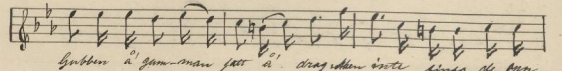
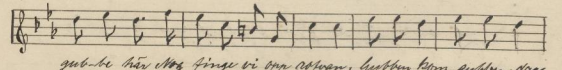
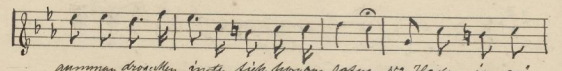
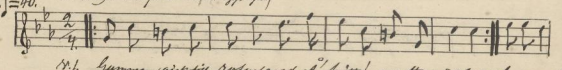


Kroffa jén: Ymning mor-ja der Uuder drigron är.

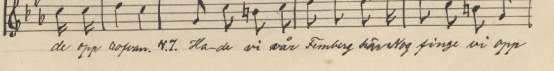
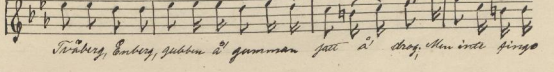
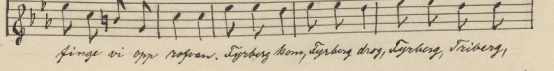
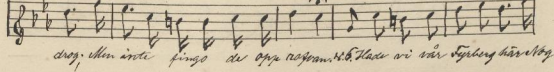
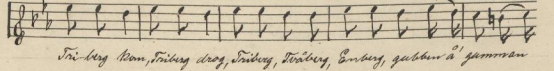
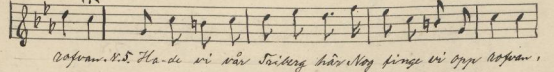
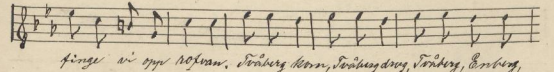
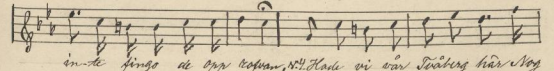
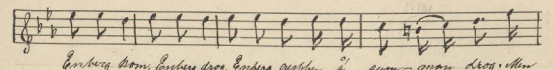
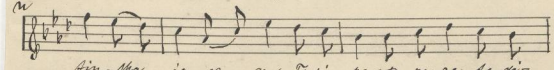
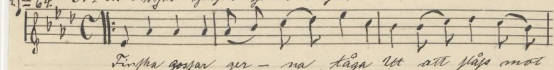
MM-56-64. N^o 23. Tank någon gång på den hvars byrått gånner.



M.M. = 40. N^o 39. Popvan. (Waggonia.)



21 = 64. N^o 41. *Limba geyar gurna kaga.*

u (Infañt den $\frac{16}{12}$ 1890.)

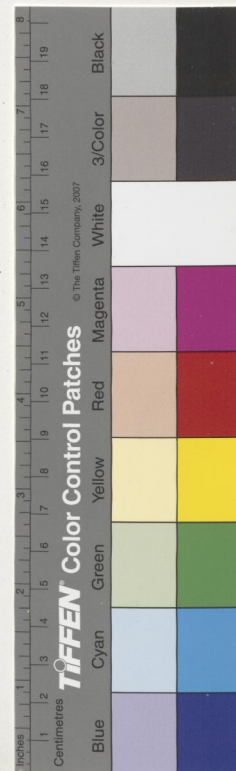
hex.
v
Pde

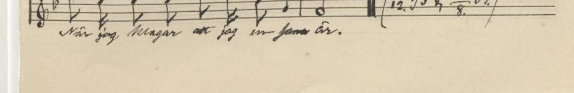
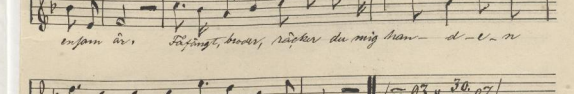
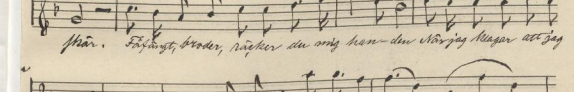
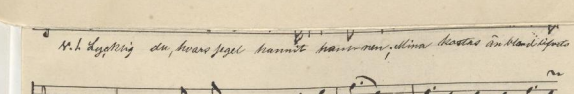
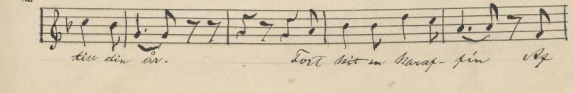
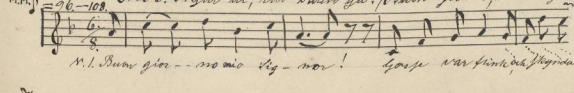
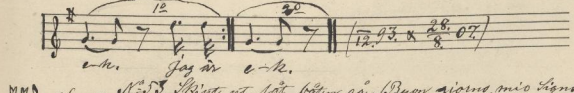
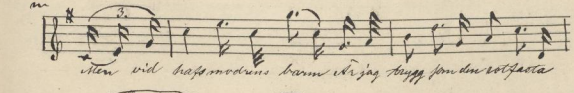
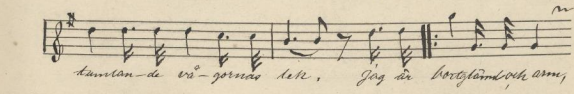
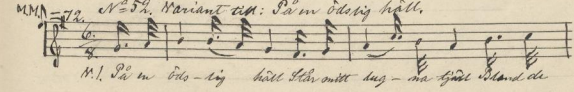
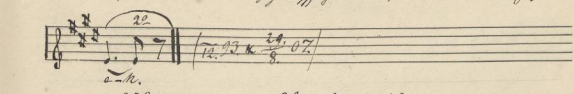
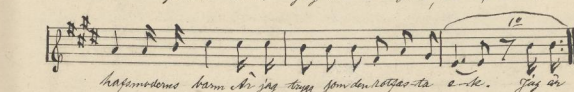
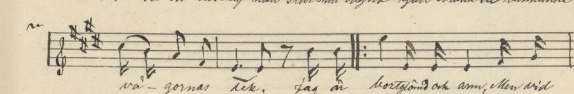
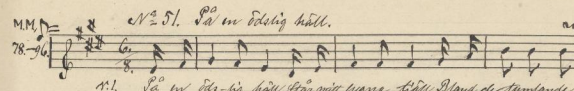
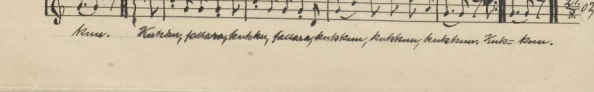
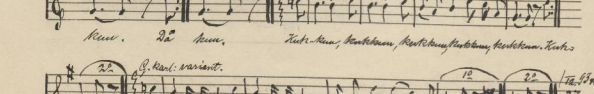
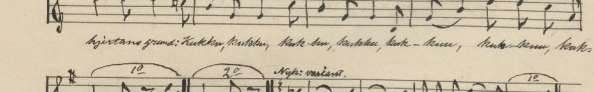
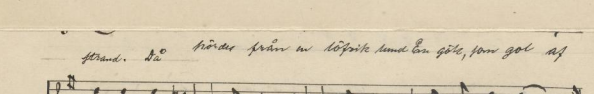
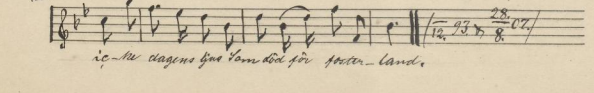
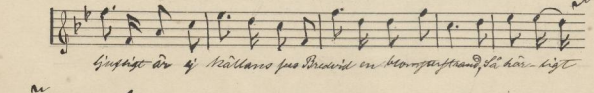
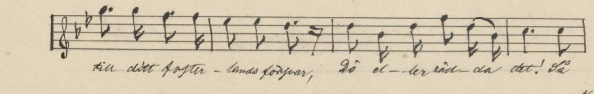
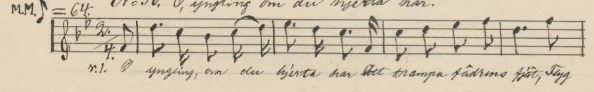
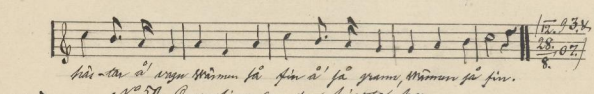
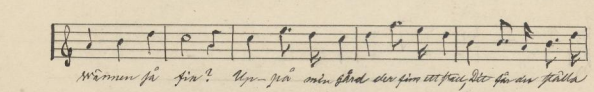
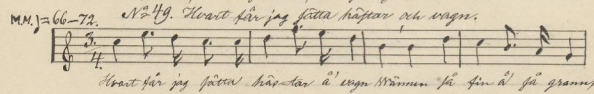
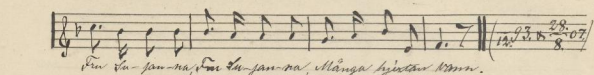
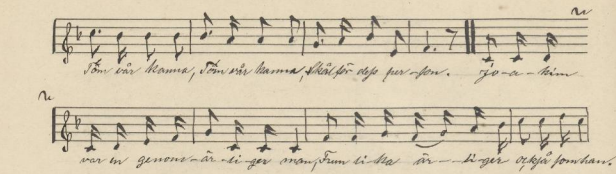
2
mas
-

a
y Victor andra,

12

Good.





16. 1900.



186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.

186.



N^o 84. Variant till N^o 81, fr. Rydsk.

M.M. = 48

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a.

N^o 85. Variant till N^o 81, fr. Malabo.

M.M. = 84

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 86. Variant till N^o 81, fr. Gelabo lag i Skoppe.

M.M. = 64

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, O fäa mullberg, li

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 87. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 88. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 89. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 90. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 91. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 92. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 93. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 94. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 95. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 96. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

N^o 97. Variant till N^o 81, fr. Wina.

M.M. = 80-112

N. l. v. kom till mig en lördagskväll, li, du, i-a, la

Ma' du få de gå' lox - te dig, li, du, i-a, la

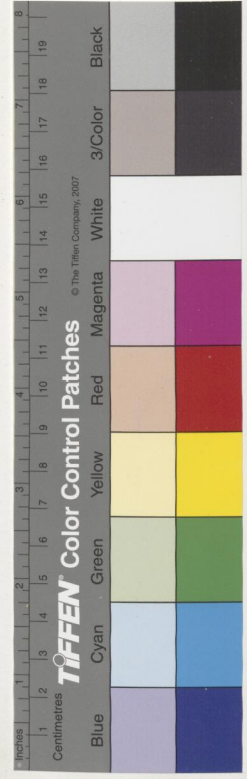
id (Infant d. 16. 12. 1900.)



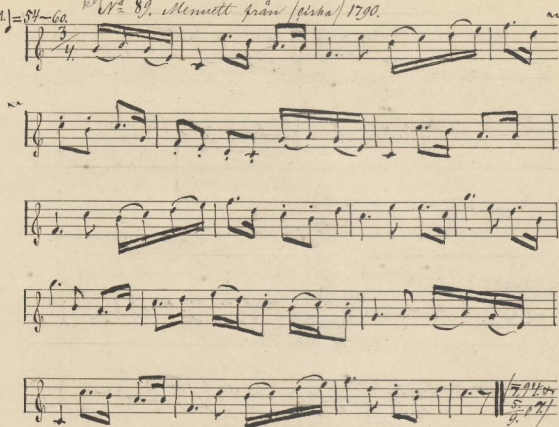
Handwritten notes and lyrics on the right margin of page 52.

Handwritten notes and lyrics on the right margin of page 53.

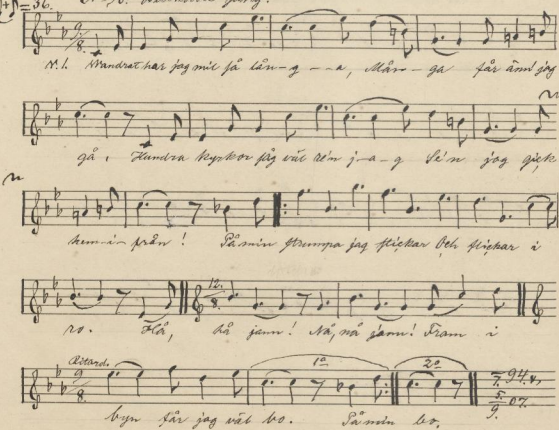
Handwritten notes and lyrics on the right margin of page 54.



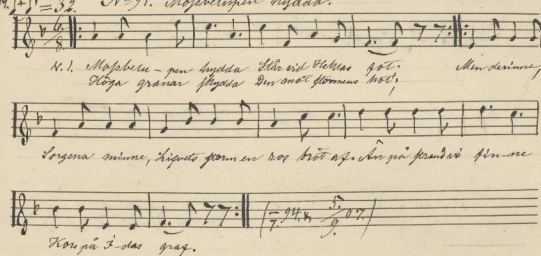
M.M. = 54-60. ^{SP}N^a = 89. Meniett från /cirka/ 1790.



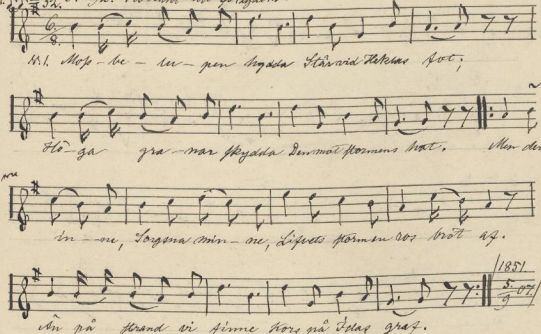
M.M.) + 1 = 36. N^o 90. Dalkulle jämg.



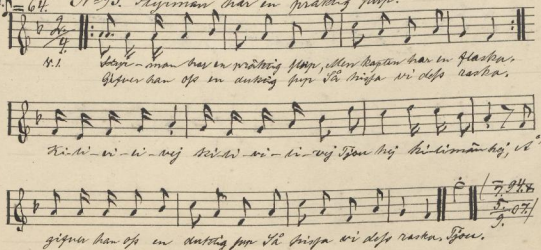
M.M. 1 + 1 = 32 N^o 91. Mozabelungen bydda.



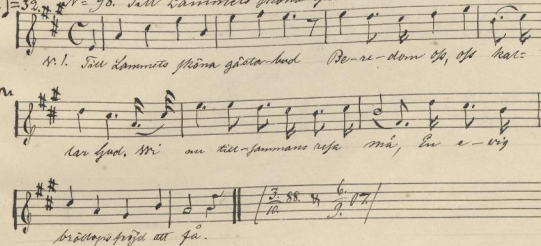
M.M. $1+2=32$. N^o 32. Variant till föregående



M.M.N. = 64 N^o 93. Styrman har en mätlig pump.



M. 132. N^o. 98. Till Lammets stona gästbud.



Ill (Infantum 16.
12. 1890.)



Nº 94. Dagsvagn.

M.M. = 64

A' (2-fas) han drifter om (Hösten) till A' (Hösten) är den som ma, som gerna drifva vil; E - brad han för-jen mej, e - brad han säger ja, för är han den farma, som brödet smakar

Nº 95. Slitiga hvar för gräter du.

M.M. = 48

A' Slitiga hvar för gräter du, grä - ler du, gräter du, Särar bräta föga ju, Sär - la föga ju? Torstasän från den länd, det föga sty för was - tan vrid i' lät min kärlek bli belönt Ut - af dig så skönt, Torstasän från den kärlek föga sty för was - tan vrid i' lät min kärlek bli belönt Ut - af dig så skönt.

Nº 96. Särar bräta föga ju, Sär - la föga ju? Torstasän från den länd, det föga sty för was - tan vrid i' lät min kärlek bli belönt Ut - af dig så skönt, Torstasän från den kärlek föga sty för was - tan vrid i' lät min kärlek bli belönt Ut - af dig så skönt.

M.M. = 48

Ännu öfverblifna till äldre af undertecknad till Professor J. O. F. Ronckens i Nya meddelade melodier.

Nº 775 En föman seglar iorden rund, afte, afte, afte.

Nº 776 A' höv du gräcka, lilla, du har så vackert här.

Nº 777 A' höv du gräcka, lilla, du har så vackert här.

Nº 96. Ströddariga föllens vja.

M.M. = 28

N.1. Den bräta, som föllas på gorden, i' fästet en ströddar ge - till, Och den som det en - gång är viden, viftet talar han för vrida gräta. Och

Nº 97. Ensam i fluggräta dalen.

M.M. = 48

N.1. Ensam i fluggräta dalen, Satt vid den präta lände föllas Bod - de, du för - a - de från gö - len, Fin - gel en her - de på öm. öm.

Nº 98. Till Lammets flösa gästebud.

M.M. = 32

N.1. Till Lammets flösa gästebud Be - se den lå, öf - kat. Her gods, vi au till - samman sefa må, En e - vig bröllops fröjd ut ja.



55

N:94. Dagsvisning.

M.M. = 64

N:13-fak) han dröjer om (Nästen) till N:13-fak) är den

Samma, som gamla dricka vil; E-brad han på-går nej, E-

brad han säger ja, ja är han den främsta, som bränns, fröken

Edard.

59

N:103 = Variant till N:99. Spömansfång.

M.M. = 80

Den förs-la gull-tärling lilla bröman

klappa-de i' spöna jernsten, varn-igång bögg fad' val-tal-

lat-lak-lig, jing klappa fad' val-tal-lig, i' lilla bröman

klap-pa-de i' spöna jernsten vinn.

M.M. = 32

N:103 = Mamma hon är ledsen.

N:1. Mamma hon är ledsen Om jag till lifsa värmen går, Soff

hon har gjort det samma i sp-na unga är, Men dröja, dröja,

dröja. Men jag är ut är, jag är bara spöna är det

fyllas jag i vika,

M.M. = 56

N:103. E. N:43 fr. Repl. Solmörja.

N:1. Det är på dröjsa bar-ra på sp-na milt-lig, ja

för man gå på löro-går på of-ta man be-går. Mel. etc.

61

Ansökningsur till bidrag af underrättad till (Införat den 16. 1890.)

Profesor J. O. F. Rancken i Nya meddelade melodier.

Numerum pånåga till förteckningarna öfver folksånger, m. m., af åren 1874. och 1890, utgifna af Professor Rancken.

N:91. N:775 En fjöman seglar iorden vand, ofta, ofta, ofta.

Allmänt bekant gammal fjömansfång; Mel: i:a orden

inlärdes af meddelaren år 1865, i Gdalsky (Boatpenna) af

Norges folk, utaf fjöman i från Krievingsd. Andra

melodier till fängen äro äfven gånge i Osterbotten.

N:92. N:1276. I hör du fjörka, lilla, du har på vaktat här.

Mel: Och orden inlärdes af meddelaren år 1849, genom

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

60

glas i vår hand Och en glösa i för gammal. Äfven många

glösa i vår hand. Gång på för gång. Må-å-

hå-N, som i Finland rika är.

M.M. = 64

N:103 = N:44 fr. Repl. Ensam i flugstika dalen.

N:1. En-gram i flugstika dalen, Till vil den frackade fjöman,

M.M. = 56

N:103 = N:45 fr. Repl. Den lilla manteln bröder.

N:1. Den lilla manteln bröder, asten fjöman. Lå. Gång och

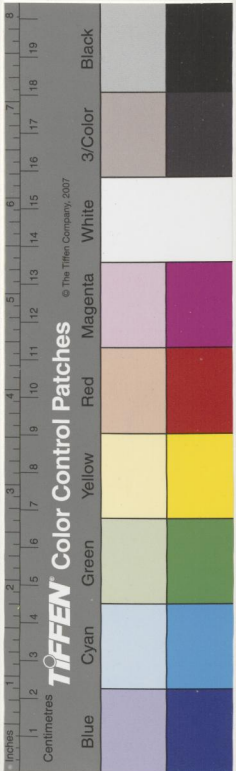
N:1. Den lilla manteln bröder, asten fjöman. Lå. Gång och

svilars vil olfs fjöta

fränd. I mot-stens

lång-na fjöta malla som svilars, Men in-om det-ta fjöta in

florvind i-lar.



N^o 94. Dagsbesvär.

A' (3-fak) han drickes om (Måsten) till A' (Måsten) är den-
 sam ma, som gerna dricka vill, E- vad han får ge- nej, E-
 vad han får ge, ja, ja är han den som, som ^{fröjden} fröjden

Annmärkingar till äldre af undertecknad till (Inlämnat den 14. 12. 1890.)
 Proposor J. O. F. Rönklöf i Nya meddelade meddelar.

Numerorna pånågs till Lärareningarna öfver folkskolan
 m. m., af år 1874 och 1890, utgivna af Proposor Rönklöf.

N^o 775 En fjörmålsfång, Mel. och orden
 Allmänt bekant gammal fjörmålsfång, Mel. och orden
 inlärdas af meddelaren år 1855 i Gölkes by (Boafunda) af
 Nya folkskolan utaf fjörmålsfångaren Kristina, andra
 melodier till fjörmålsfångarna äro äfven gånge i Österbotten.

N^o 1276 A' hör du präcka, lilla, du har så vackert här.
 Mel. och orden inlärdas af meddelaren år 1849, genom
 af från Kimo bruk i Bravais hemmahörande Skolan (P. Ed-
 vard) Renter, men var då redan gammal.

N^o 1302 Det bodde två fjörmålsfångare i en
 Mel. gammal fjörmålsfång, dock med delvis ny pumpa
 ord. A' många till fäng lämnade fjörmålsfångarna
 inlärdas år 1849, genom Skolan (P. Edvard) Renter af från
 Kimo bruk, vid hvars lagsagade sammanträffande ofta före-
 kom.

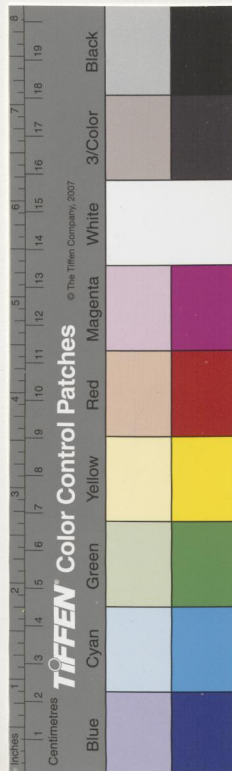
N^o 1306 Det växte upp en blomma att i den gröna
 blunden.

Mel. gammal, Mel. och orden till denna fjörmålsfång
 som nu äro bortglömda af meddelaren, hämtades af den-
 nes moder, sedermera Kaptenfröken Kristina Wilka Gölkes,
 af från Rönklöf till Kristinafångaren, år 1853, hvarjett
 den genom fjörmålsfångaren till Lappfång och Nya,
 i hvilket fjörmålsfångaren den äfven fört till Kimo-
 fjörmålsfångaren, år 1850. Orden till af från äro allmänna i Ö-
 sterbotten, men melodierna mycket varierande.

N^o 1312 Ett fjörmålsfångare från Gyltars fad.
 Mycket Allmän och gammal fjörmålsfång, Men på
 utgåfva melodier öfver år 1845. De fjörmålsfångarna meddel-
 laren numera primar sig, äro följande:

- v. 1. Ett fjörmålsfångare från Gyltars fad
 Till Öfverfångaren kunde gå,
 Ja vägen så mätte fjörmålsfångaren den så,
 Ja vägen så ja grä.
- v. 2. Fjörmålsfångaren har pröja' af hastigt an
 i' fråga' hvar vi ska' gå?
 När Kapten han sparte till Öfverfångaren vi gå
 att lösa jern i' fad.
- v. 3. A' vill vi nu giva en loft åt mig
 Ja ska' vi pröja' så gå,
 Men vill vi giva en loft åt mig
 Ja fänder jag Kimo' bla.
- v. 4. A' förrän vi giva vår loft åt dig,

End.



Sänd till de beakoma ble!
 i hören i ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~ från på ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~
 A' varun vid friskt mod.

N. 5. Den första falken var kapten om gap
 Tog han en man från vårt däck.
 A' hören i ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~ från på
 A' varun vid friskt mod.

N. 6. Den första falken var kapten om gap
 Tog han en man från vårt däck.
 A' hören i ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~ från på
 A' varun vid friskt mod.

N. 7. Den andra falken var kapten om gap
 Tog han en man från vårt däck.
 A' hören i ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~ från på
 A' varun vid friskt mod.

N. 8. Den andra falken var kapten om ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~
 Tog han bort mästern och var.
 A' hören i ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~ från på
 A' varun vid friskt mod.

N. 9. Den tredje falken var kapten om ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~
 Tog han bort flygmannen från däck.
 A' hören i ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~ från på
 A' varun vid friskt mod.

N. 10. Den tredje falken var kapten om gap
 Tog han bort flygmannen från däck.
 A' hören i ^{högst} ~~högst~~ ^{högst} ~~högst~~ från på
 A' varun vid friskt mod.

N. 11. A' när vi nu seglat i dagarna tre
 Så mötte en Engelsk fregatt.
 Så må vi nu vara förnöjda och glad!
 Att vi fjärrvären slapp.

Härföras vore nog flera, liksom öfver falkarna,
 Men de äro förgåna af middellarn.

N. 12. Min fader och min moder de bodde på en ö.
 Om melodien tillvaratagande finnes en färdig
 relation af Dec. 1892.

N. 13. Se gå' agten å' gå' gräns

Mycket allmän och gammal redan är 1853. Mel: är
 Malaks variant. De öfriga varianterna i Östlotten äro
 delvis olika.

Replot, den 12. December 1890.

R. J. J. J.

Anmärkingar till Söcker för med mera, tillfänd
 Söcker för J. O. J. Rantala den 23. December 1892.

Våra, våra, våra.

Mel: är fört appletmod. Ringdansen. Utöver af ett unda
 antal personer under färgen.

N. 1. Våra, våra, våra, eller: Våra, våra, våra,
 Våra, våra, våra, våra?

Det ska' atta kärstan / el: kärstan / min,
 Våra, våra, våra, våra?

N. 2. Jag jag henne / el: honom / en agten sen
 I det klara snånan skan,
 Vår bror tar sin,
 Så tar jag min,
 A' ja blir tvillingen utan.

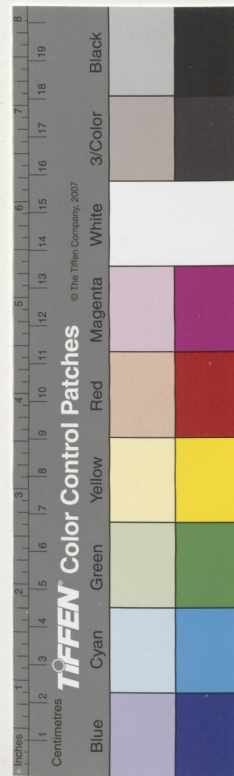
Ringdansen appleten nu hastigt och bror och en hastigt att
 saga sig en kärstan / eller kärstan. Den färdigaste, som där utan,
 får följande sig in i ringen, som där bildas af de öfriga par,
 och väpner under följande ringdansen. Anmärkning: med följande färg:

N. 3. A' de' aa rätt, a' de' aa rätt,
 A' de' aa rätt, a' de' aa rätt,
 Att tvillingen gick i ringen gå
 A' ingen vilka ha' de' aa rätt.

O' arma barn, hvad du är blind.

Sittande i ringen. En ring brödes på ett flackt band utaf den
 längd att dagarna räcker att hållas ut af en och bror i
 ringen, utan att tvillingen får appleten. En annan person appleten
 sig sitt flände inom ringbandet och följande att appleten
 hos bror ringen. Ringen. Ringen under hela tiden.
 Med bränderna förs bandet omkring och ringen kör i smyg
 skjulas isär den ena till den andra. När ringens fökare tror att
 någon af de sittande hopar och i sina händer fördögen ringen,
 tager han / el: hon / hastigt med sina bägge händer ett fast tag i
 bandet å' där på yttre den mottagarens bägge händer. Den
 na måste då lika flyttas till höger eller vänster. Således ringen,
 blir den hufvud flyttad att i den andra färdigaste inom kort.
 sen, i snäppet fall kan denne gå på ett slag med flata handen
 på fingrarna, derest på det med hufvud. Att under fökare klä eller
 flera personer, som vara efter varandra i ordning, på det
 tilläta. men ringen får nog i smyg hållas upp och visas bak.
 om den fökandes rygga, blott man hastigt kan döja eller till
 grannen under hufvud den samma fökare fökaren lika hastigt
 frängt sig om. I allmänhet förs ringen af samma hand som
 bandet leder, men ett mottagare fökare är inte fördögen,
 Ringen är:

N. 4. O' arma barn, hvad du är blind,



och niger, uti nigningen bekrävas gångh af denne. Härpå vänd
der sig D1 om, niger för K1, denne gör sin omvändning och
niger för D2. Samt den ifrånsatta åter en frång till om
och niger för tomrummet, men läter sig nu se följande den
frångta i raden i rörelse framåt, uti öfver af alla de andra,
meder det fängsen A åter pågår. D2. Hvarna framför K3, gör
en nigning, som bekrävas, vänd der sig om, niger för den efter-
följande och så fortsättningsvis, till dess alla åter begära
sig i fullt flödnings framåt med K2 i spetsen. Samtidigt
fortfäres det så länge någon finnes kvar att lyda upp.
Raderna kan nog ständigt bli på längre än på kortare rumme-
na medgifra. När det då sammanträtt, så går det ju om att
draga ut i det fria. Ja, uti en och annan frångta, der
gränssamman är god, brukar man någon gång till och
med draga fram genom stadens gator och torg, upp-
lydande alla, som går tag i. Råkar då stadens borg-
mästare, sköldad och släp och tofflor, händelser
få vid sitt flödnings för öppet förster, så kan det nog
alltid hända att han, ett, två, tre, för en någon nigning
af någon natt lös framför sitt förster och får då till
att bekräva nigningen samt att derefter i sin arbets-
båt och bärhus, tillförm alla de andra, hoppa ut
genom förstret, för att följa den länge raden ut.
Någon hund ledare, efter det anfangandet af nya
föreläsa för sig, brukar man låta en ledare uppfylla
där luftnad släpas och upslutas med ett under tiden till
redt dundrande kaffekalar i lämplig plats.

Replet, den 23. December 1892.

C. P. Stenberg

Anmärkingar till Deltagare med mera, tillämnade Pre-
siden J. C. L. Ramlan den 23. December 1892.

Wälska väderna (vatten). (v)

Kan utgöras af så många dansande, som utgymmet
medgifver.

Hvarje deltagande Karl lyder upp en dans. Derefter
håller man sig upp i två rader, Karlarna för sig och da-
merna för sig, på sådant vis att de möt hvarandra flä-
nde utgöras af ett par, med ett lämpligt sammans
kan. Under hela dansens fortgång, från början till slutet,
springas blott följande:

Wälska väderna,
Hä tillfammans,
Låt skedarna gå, gå,
Så välska vi vattenman,
Så flä vi tillfammans.

men som de dansande alla rörelser böra vara samma
där bakka och lyftiga samt fängsen på sådant vis i
längden eller något brötande, alltså är det visst en upp-
perlig sak att få en frång eller något annat instrument
till att utlösa musiken. Emedan vissa delar äro blott in-
vecklade, så flöta vi beteckna hvarje par med en siffra,
samt afskilja Karlarna med bokstafven K och damerna
med D. Om t. ex. sex par med äro i starten, så vi således
kalla dem med siffrorna 1-6. K1 utgör högra damerna
men i Karl-linien. Högsta dansen tillgår sålunda:

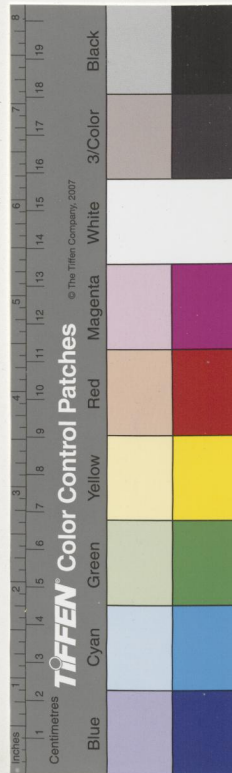
1^o Luren:

Öfver fattar K1 med sin högra hand öfver bröstet K2:s
högra hand, K1 med sin vänstra hand öfver vänstra grans
mens bröst K3:s högra hand, K2 med sin vänstra hand öfver
K3:s bröst K4:s högra hand, K3 med sin vänstra hand öfver
K4:s bröst K5:s högra hand, K4 med sin vänstra hand
öfver K5:s bröst K6:s högra hand och K5 med sin vänstra
hand öfver K6:s bröst den ifrånsattas vänstra hand. Fram-
stämman göra på samma sätt och allt här flä i en hand-
vändning. Derefter dansa välska raderna, i raske fart och
uti en med fötterna markerad takt, några gånger fram
och tillbaka mot hvarandra, utan att någon får släppa
sin handtag i linjerna.

2^o Luren:

Hela denna tar är full af sprittande blä. Hvarje om-
vändning är ett och samma sätt af de dansande för flä
blott ett hvar i fender och kvadraturen i rörelserna såmpas
efter taktet i fängsen. Öfver hvar K1 och D1 fram emot
hvarandra, K1 räcker sin högra arm i brok emot D1:s

Coll:



på samma sätt båda högra arm och parat förtiger hastigt
om ett svart rundt, medföls. Skynsamt brytes armbröskarna
ne och nu förtiger om ett svart medföls. Därefter förtiger parat
fört hörande i hönderna och båda mot fjerta parats ända
da, där de vända, lagra hörande i motfatta hönderna och
Skynsamt brytes. Därefter förtiger handlagu, Ki far ag till D6.
och Di till K2, bägge parat förtiger om ett svart med höger arm
brytes, därefter Skynsamt Ki och Di till hörande midt på
golfet och göra ett likadant svart med vänster armbrösk,
Därefter Ki till D6 och Di till K2, samt återgång Ki och Di mot
hörande vidare Ki till D6 och Di till K2, samt Ki och Di till höger
och på vidare ända till hörande raden brytes om i enahanda
sätt genomgången. Efter det Ki och D2, samt Di och K6, förtiger
förtiger om sina svart, komma således Ki och Di att äro med
tas midt på golfet under förtiger i därefter armbrösk
ett svart, denna förtiger för dock numera förtiger för
att motfatta brytes med en höger armbrösk. Därefter brytes
förtiger parat förtiger medföls raden, så att Di i sin
förtiger armbrösk förtiger om med D6, Ki till K2, hörs
efter Di och Ki, midt i golfet förtiger om i höger armbrösk,
och på samma sätt båda raderna utgå. Fortsättnen utgå
lärer Di och Ki i rummet midt ut i höger armbrösk, som
förtiger med en förtiger i vänster armbrösk. Därefter
förtiger Ki med sin högra hand i D6 vänstra hand, bägge
Skynsamt till hörande vänstra förtiger, deras armar brytes
upp, samt midt går halvt förtiger raden och
raden ännu därefter, de personer hvilka utgå hörs
raden, klappa under båda hörs i hönderna och brytes sig
midt på att det dansande parats hörs godt råka förtiger
deras hörs. Så enahanda vis påförs dansarnas rad
ifrån D2 till D6 och vid parats framkomst till den förtiger
der förtiger dansarnas Ki medan för hörs Ki in
lärer åter sin plats medan K6. Sedan allt detta förtiger om
där förtiger, kommer förtiger ordningen till parat 2, och därefter
i den till de öfriga parat, af hvilka ett och hörs ett
hörs förtiger i raden då förtiger parat förtiger förtiger
vid förtiger allt efter samma grunder som förtiger parat
lärer för parat 1. En liten viktig påminnelse derom,
att allt bör för förtiger och råka, om dock hörs göras.

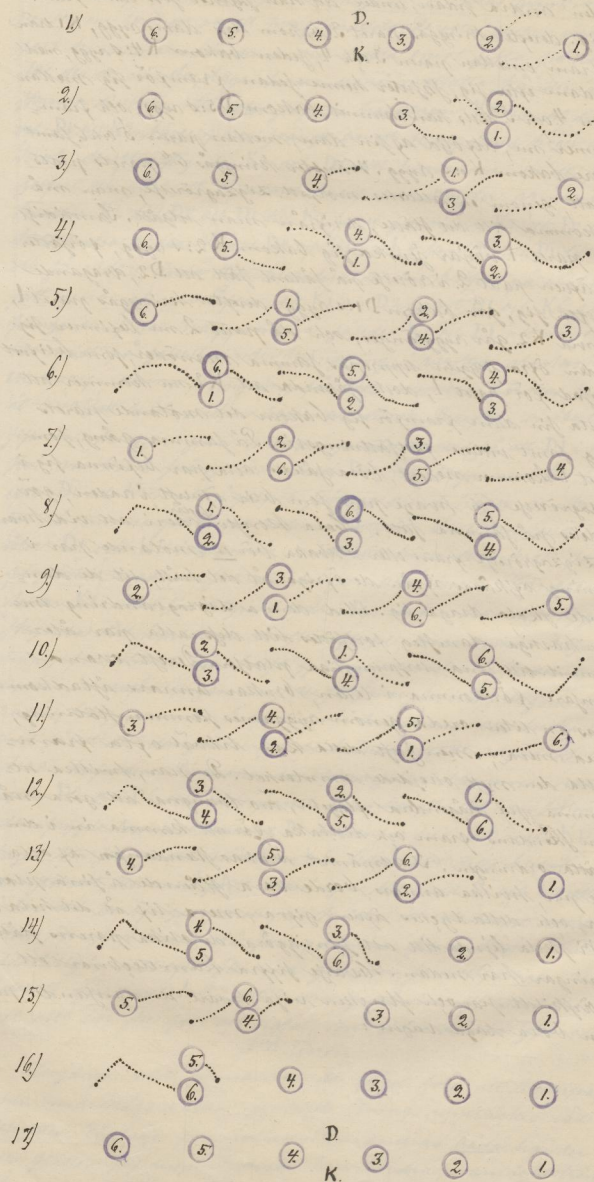
Först förtiger:

Förtiger vid denna är något för att förtiger
med någon liten praktisk förtiger upptäcker och
förtiger. Hörs par förtiger hörande båda hörs
och förtiger sig upp brytes hörande, men hörs förtiger
i midten af golfet. Ki, dragande sin dam efter sig, gör
förtiger tillbaka, för att hörs om förtiger brytes

K2:s rygg komma förtiger mellan parat 2 och 3 och sedan fram
på den andra sidan, under det han förtiger sin dam fram
för sig. Därefter förtiger parat 3 bakom dess dams rygg, Ki till
fram emellan parat 3 och 4, sedan bakom K4:s rygg, med
sin dam efter sig, förtiger hörs sedan fram för sig mellan
parat 4 och 5, till han hörs bakom D5:s rygg, och fram
kommer om, att förtiger ag sin dam, mellan parat 5 och 6, samt
vidare bakom K6:s rygg. Därefter förtiger parat 6 på
förtiger, genom en alldeles motfatta förtiger, om en
hörs till det förtiger, därefter man förtiger. Fortsättnen
förtiger parat 1. Hörs hörs sig bakom K2:s rygg, förtiger
sig förtiger parat 2 i hörs på sidan förtiger att D2, dragande
K2 efter sig, gör bakom D1:s rygg, därefter förtiger parat 1,
hörs K2 gör förtiger, och då parat 2 nu förtiger sig
på den öfra förtiger hörs samma förtiger, som förtiger
förtiger för parat 1, dock förtiger att Ki nu kommer att
förtiger sin dam fram för sig bakom det förtiger parats
rygg samt vidare förtiger hörs. På samma gång, som
parat 1 kommer midt, hörs således alla par förtiger i
förtiger och hörs par, som förtiger i raden, gör
alldeles på samma sätt. Hörs förtiger, att vid hörs
se förtiger fram eller tillbaka för ett förtiger par i
ordning förtiger ifrån de öfriga att det förtiger, att de dan
sande hörs draga sig. Allt denna förtiger om
der förtiger danser förtiger till dess alla par åter
kommit till sina ursprungliga platser. Därefter hörs
danser hörs i lek, brytes armar förtiger
hos en liten ördan genom ryggarnas förtiger,
med ördan, om förtiger kan förtiger ofta fram
kalla den förtiger hörs. De par, hvilka de
komma på någon förtiger, hörs förtiger att göra nå
gon förtiger fram och tillbaka för att hörs in i den
rätta ordningen. I allmänhet brytes förtiger af alla
de par, hvilka armar borde vara förtiger i sina plat
ser, och detta förtiger förtiger ördan mera förtiger att det förtiger.
Hörs förtiger till att förtiger de ördan parats förtiger
ningar från midan. Hörs förtiger förtiger förtiger
förtiger par och förtiger förtiger de dansande par
en förtiger förtiger.



Par 6-1.



Repet, den 23. Decemba 1892.

R. P. Rönner.

Övningsövningar till Lektioner, med mera tillämda Rönner'ska
R. P. Rönner den 23. Decemba 1892 och den 23. Octob. 1892.

4^{de} Turus i Nagra vällman.

Alla parer taga hvarandra i händerna och ställa sig sådana att de öfriga parer vända sig emot par 1, men detta par åter en et de öfriga vända parer uppåt för att sammanhållna händer och låter par 1 krypa åter. Par 1, håller nu upp händerna och bereder om för par 2 att i sin tur krypa åter. Sedan går par 1 under par 2's händer, höjer upp händerna för par 2 och kryper åter under för par 2. Detta kommer på den motsatta flygeln vänder par 1 på om, lyfter hastigt om händer och fortsätter tillhålla samma manöver under ett beaktligt krypande under det ena par 2's armar och genom släppande under armarna af det andra par 2. När par 2 kommer öfver i raden, åligger det jämväl detta par att krypa emot vända sig om mot de öfriga, med andra händer, för att krypa under det motsända par 2's armar och åter gå till höja armarna för det efterföljande par 2's fortsättningar. Uppkomma å öfvergå eller ned dessa platserna har hvarje par ett alldeles lika förfarande med par 1 och 2, så att någon villfärdigt härvid rika de komma i fråga. Därför plägar fortgå så länge de öfriga återom sammas, men vid afslutandet af dansen hör det till regeln att hvar och ett par återstående skall besinna sig på sin rätt plats.

5^{de} Turus i Nagra vällman.

Alla parer ställa sig i ordning bredvid hvarandra i en rak linie, således K1, D1, K2, D2, K3, D3, a.s.v. och hålla i de närmaste personernas händer på sådant sätt att det hela utgör en sammanhängande kedja med K1 på högra och D6 på den vänstra flygeln. Nu upplöses K6 och D6 från händer, utan att släppa sitt tag, och K1, drar bandet öfver D1 och åter i ordning hela kedjan öfver på bandet fram för att krypa under armarna på K6 och D6. Sedan alla de öfriga parer, utan par 6, gjort samma manöver, kommer K6 naturligtvis att stå i en kortare vinkel emot öfret, i det att han fortfarande sin högra hand i D5's vänstra hand öfver sitt eget bröst och har måttat vänga om sin kropp, så långt han sluppit, utan att rikta på hänga sig ett helt hvar omkring under sin egen arm. Härpå följer åter för K5 och D5 att hålla upp sina händer, under det K1 och K5 samt åter par 2, och 4 på samma vis tillrygga lägga sin väg under de upphädda händerna. Inga hands tag så släppas. K5 kommer nu i sin tur att få en



flätting, som är mestott hant skrivit till hundra, och för
derjema armarna i kors öfver bröstet. Sedan följer ett par
redes där att upphäva sina händer och tillgången blir sederme-
ra alldeles lika, till dess alla parerna hagra fört sina karoler
purr att få bakgram med hvarandra armarna i kors öfver
bröstet. Nu följer 1^a par i stället på sin plats och hela
den öfriga linien springer sig med jula. Drottning
par i. såsom musikpunkt. så många hvar, som par i på-
kastar, dock bör tilläggas att icke kedjan blir för hårdt på
draget Karlens hagra naturligtvis ännu för bakgramvæn-
da flättingar. Nu måste beredas rum, med så godt sig
göra låter upphäva händer och armar, för Kl. att kry-
pa bort i gränst till fönstret, under de andras armar på närm-
aste vägg till par i. och att smulla Kb och Db. Derunder
ställt Kl. draga ut hela fötterna efter sig samma väg. En-
nan Karlens begynna krypa ut för de dock, genom
att böja sig under sina egna i vägen varande armar, laga
så att de komma i sin ursprungliga flätting ut i vä-
gen sina damor, armar, låter dansluren knäppt och lyckas.
Sedan alla parerna lyckats bereda sig utgång och Kl. dras
git fötterna efter sig några så hvar, omkring rummet, uppe-
lösas parerna på följande sätt att brast och att par, förhållande
för sig, springer om något hvar fört i höger armstreck och
därifrån i vänster sådan och slutligen i en kort men rasst
flängrörelse på tummenahand, återkommer dansen till följande:
I sådant natur ligger att åtminstone par i. är väl
hemmastad med danserna, dock inga i dansens rörel-
ser invid de snälla karter armar såka att finnas till
handa.

Sången eller musiken slutar hela tiden.
Där år 1848. hade Stråbörne, för omväxlingen
skulle äfven i beredskap andra ord till detta dansfö-
re. Därefter var det halva funnit, men eninnas
numera här blott:

- N. 1. Hej! Juntin å' Natin,
Käpar smiltin å' Låstin.
:: Tralalalla tralalalalla
Tralalalla kallat::
- N. 2. Hej! Kravgin å' myddgin,
Käm å' klä mig äpp myddgin.
Tralalalla etc.

Replott, den 23. Dec. 1892. och 23. Okt. 1893.

C. P. J. J. J.

I alla ringdanslekar finnas antingen ett eller flere dansande
par in i ringen, som öfverhöggen onkylas på sådant sätt att
den ena personen i hvarje par drögar till den yttre ringen, men
den andra flannar kvar för att upphäva sina dansande.

Gick jag mig till dansen gröna,
Ännu des visiga dröcker av Esterbotten såsom sång vid dans-
lek i ring. Öfriga rörelser eninnas icke, men någon viss lada ha
lyddt ungefär:

Gick jag mig upp i ängen gröna,
Att föla mig i draget vän.
:: Och jag var draget, men han var falsk;
Dum för han väl i himmelen.
Hvarvidt upphävdning borde hagra fläkt vid +.

Se den ängen är grön.
Ringdanslek. Saknas vidare än början. Upphävning vid:
"Kom dansa med mig".

Höja berg å' djupa dalar.
Likaså. Upphävning vid:
Här å' du, som mig lustragar.

Hej! Hej! så får du mig.
Likaså. Upphävning vid:
Så får du mig.

I hordan och herdinnor de valla sinna får.
Ringdanslek under sång af:
N. 1. :: I hordan och herdinnor de valla sinna får::
:: De veta att säga brad kärlek förmår::
N. 2. :: Kom skönaste hordinna, kom rädd mig
din hand::
:: Så skola vi bingla förtroliga band::
N. 3. :: De banden, som vi knattit, den ingen lösa kan::
:: Blott döden, blott döden, som löser alla band::

Upphävning åter vid 2^a versen början.
Gå, gå, du modiga gosse.
Ringdanslek i följande efter någon annan sådan
lek. Nu, som lemmat enfarinatti ringen löstas gräta på
lek. Nu, som lemmat enfarinatti ringen löstas gräta på
den person som drögar i ringen, samt ligger därefter ett
nytt vix inom ringen vid sången:
Se här å' vännen din bästa.

Hej! lörum.
Ringdanslek. Saknas verser, men upphävningen borde
Kamfer ha fläkt genast vid sångens början.
I vigen I nu veta å' vigen i förtia.
Ringdanslek. Vid ordet: "lörum" fin det att så "flannar
ringen,

vid: "Kam förtia etc" efteras på sångordrörelser,
vid: "I vigen så veta etc" laggas armarna i kors öfver bröstet.



vid: "Han flampade stg." flampas med hvarandra foten,
vid: "Han klappade stg." utspäns sådant med händerna;
vid: "Han spågade stg." spågar in och brar sig om ett
brax, medföls.

vid: "U' si hva' ja' halar vi min hand" flar uppblåsning.
Hvad är att jag gör.

Ringsamlak, Ruppblåsning vid "Hva' du bli min vän stg."
Lommandan.

Ringsamlak. Den person, som kallas in om ringen, är förfedd
med ett frimmande blick i handen. Vid ordet: "Hva' har du hos
din bästa / bästa / stg." halar hufvet till framför bröstet på
någon person af annat kön bland dem, som dansa i den
yttre ringen, deri ringen aflämnar sin dans. Gårhållaren
förfädd om att med alla möjliga smisar och skamliga ge-
ter narra det utvalda öppet att skatta, der åtminstone att de.
Lyckas detta så är den sedvare personen förfedd att inträda
inom ringen och vandra omkring med hufvet i bröstet
såd flampas den andra gån, till bättre tidur uppa sig
och dansen börjar igen början.

I fläket för att inträda in om ringen, brukas å vilja
ortas blott att hvar och en skattande eller leande i ringen
måste göra par, även om hufvet icke hålls framför
den samma. I sådant fall får hufvet skattakmakaren inom sine
gen visa sina skattakmakare partermer under hela tiden,
som sången varar. Går är det denne, och så tillräckligt att
lätta skatta ja mycket han har haft till, utan att detta
får lagas honom till last. Vid des lednad eller tillräckligt
intager någon annan hans / hennes / plats.

Reptol, den 27. Decembris 1892.

Carl Perle

Ärminskningar till Förläggare, med mera, tillfända
Professor J. B. Rönner, den 23. Decembris 1892.

Förläggarens melodier gå ibland underliga vägar.

Medelåren hvaraf vistades åren 1856-1858, i Nylands län.
Mellangård hemman i Kibla by af Kåre socken ägdes då
af Rönnerstam Sopia Lundberg, hvars dotter af ett tidigare
gifta Sofia Wilhelmina Wikström var begärd med en gan-
sken ängslan fängroft. En söndags eftermiddag som
hösten förgångna året lyckades jag öfvertala denna flit-
ka att i sitt minnes gömmor framläsa några sångers
ibland flera sådana, som afjängas, förkommit till fög-
ken, som för sin upprättighet följde mig, i så af följ-
gen hade många visor, den tredje var kort. Melodierna
förfädd jag att hyrregla i mitt minne och trodde mig
även komma att lyckas deri på sådant sätt, att jag ge-
nast dröfver vid min hemkomst, till desamma började
använda lämpliga ord i från andra visor, hvilka voro
mig väl bekanta. Sådant hade lärt sig i frånvarande
sänger af sin moder, som i sin barndom hade blifvit
vit uppfäst i Wilmo sockens prästgård i Åles län.
Omkring år 1820 hade moderen åter lärt sig samma
sänger af i Wilmo sig uppehållande Österbottniska län
mormor, men om de om voro i från ledare eller kro-
nikan jag icke mera minna mig, i hufvet om de vo-
ro i flipp- eller byggnads- arbeten. Alltrog, två melodier
flampade kvar i mitt minne, men den tredje för
sin sviga kos, sådant jag var i dåglä till ännu om
annan gång så desamma förfädd jag för mig. Det
torde icke misstypas om jag erkänner att jag den
tiden var så godt som en fullkomlig ignorant till
noter, det var först 20 år efteråt, som jag eignade mig
liljet det desas fluden. Omkring år 1868, eller några år efter
förinnan, fanns i Waga stad någon dansing en förfädd
dan derom kunnade någon person kända till den
nätta melodien till en Österbottnisk folkfång, som af
den fullständigt fanns införd, och hade till början.
Min fader och min moder de bodde på en ö, på
här fanns då ändligen N. L. af de sånger, hvars ton
jag hade fläpat med mig i från Nylands. Den väl-
signade flutesträngen i hvarje vers var allt hvad jag
derintills hade kunnat stundtids af de egentliga vers-
den. Men hvarst hade melodien tagit vägen här i
Österbotten? Hvarigen hade ingen annan desamma
ma nämna i behåll till sitt minne. Jag anfädd

H i 1858 ämnas gift med förra Händlandet G. L. Perle.



När man kommer fram
 Tumlär man
 Om svarann!
 På man aldri 'gipper fram.

8.3. Hvar äro mina handfflor
 Hvar harper jag minnast och käppar
 Hvar äro mina pungan
 Min sista käng på lott.
 Dem har jag fört opp
 Uppå Kasmars flott
 A' de gjorde mig på godt.

v. 4. Och dessa mantra ställen
Kan ingen men ska gå i till
Och dessa små mängder
Kan man g. läsa bli.
Der får man låna hus
Så som
Utan hus,
Deras pipra och kardus.

24.5

Den, som säger sig full,
går på full
Trill 'omkull,
Han är aldrig 'förgesull.

1868/19. 9/10 1885. A. b. e. d. Min älskade.
Gammal mel: Minn älskade år 1848, då meddelas-
sen förde hemmam på Sjöbjörkas af Kolanis Frithof
Salsvin ifrån Mora.

nr. 9. 15. Ar./nr. 716. Det var två skämmar, som lag om red.
 Stöcken i 2 varianter åren 1854-1858. Såsom feldat =
 gång vid Napa och utgående iordetta flarypfluge betaförur,
 men har en mycket högre ålder. (utgående betaförur upp-
 fädes först år 1856.)

nr 4. 16. i/ m. 358 (?), 539 och 859. A^o Gaspane gå i dansen
med det röda gullband.

Allmän ringdambets ännu brökar, år 1850, med
hög ålder. Orden borde ha varit:

8.1. i ¹ fästomd
golfarne gå i dansen med det röda gullband, ::
:: Det kungta de om sin ^{Konstas} Kärstens arm. ::

4.2. ∴ Hvarjör' Knöt ^{änga pingstan} underverran det bandet ja karat, ∴
∴ Jag har ju i tänkt att ^{lymna} prova best ∴

4.3. jag har ju i tanket att springa bort. ::
:: & ^{jungfru}undervisen han löjer det röda guldband, ::
:: Då gissat den ^{zofen}jungfrun till skogen sprang, ::

[illegible]

Följanden är sådan att en gavel / fiska / går inman till ringen
med ett band / pånåle / i handen. Alla Ringlar för Ammen på
sin ståndad. Sella tåm dämpa / Rörp / i ring. Under 3. v. ligger kon-
det, hvaraf den fjunde kända personen utträder ur ringen
den aflägnas sig till ett hem af rammet. 8. v. flöt af 4. v.
Kommer den fjortiofemda Rindfart tillbaka, Rader inom
ringen och ligger förmiddan med sin kärsta / käraste / un-
der 6. v. afslutas.

N:o 117. K. i. s. Kåra & Skräddare, F. Hästen eder fax.

[illegible]

Ordan föregående vid samma tillfälle, som
föregående visa.

År meddelaren upptecknade melodier, som ingått dnr 23
Decemb. 1892 till Prof. J. A. J. Rancken.

N:o 9. 19. N:o 2 i Vänglekar. 4 fria vill Simon i Luleå.

Mycket gammal och allmän jullek ännu omkr. år 1850.

N^o 12 i fängelser. Wästra wallman.

N^o 12. fängelse. Håvda 1850.

Mycket aldrig och allman gullox Anna
 No 200 i list och No 30 i fångkvar, Sri Jka'fkära hapa.

N:o 9. 22. N:o 559 i fört. och N:o 6 i pling.
Mått sammanl. och allmän gultek ämne ontz. år 1850

24/11/91. N° 21. Mycket gammal och allman gammal m.
N° 21. Mycket utan fång. O arna barn, hvad du är blind.

1722. i lekare utan peng. 5. 1722.
M. b. t. sammat och allmän jullek. ännu omkr. år 1850.

W. G. 23 Nº 10 i barnfångeri, jag fattiga lappman.

Mycket gammal melodi och allmän ämne ombr. är

24. N^o 392, i fört. Å medan man lefver i världen fall.

Mycket gammal och allmän fullk ännu omkr. år 1800

nr. 25. N:o 6. Sängskan. Nigarpolkens
 1845

Nycklet gammalt och allmän gästbudslek urmtal 1816.

N^o 954/2 hette jag mig uti hundern gronäs
och allmän inbok emna omter. år 185

Mycket gammal och allman gulvax armerad.
 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842.

W. 427. N^o 405. v. 4^{te} 58. i fangtekar. v. den 1856.
 Skript sammat och allmän juldag ämnar onter. år 1856.

Nyckel gammal och äldman jorden
N:o 280 & 62 i fängelser. Höga berg och djupa dalar.

[illegible][illegible]

Mycket äldre, och allmän jullek ämnar biter, år 1850

efter kommer en annan flicka att förtjätta och sedan en tredje o.s.v. (När allmän jultillsammans omkr. år 1850.)

N^o 11. Gå, gå du snarliga geese (flicka).
i fört. N^o 2283. Gammal danslek i söder efter någon annan. Den inom ringen bestående geese (eller flicka) lägger med upplyftadt finger gräta på sitt föttnat handa par, under det hon inom ringen följder med denna rörelse. Vid "Se här ä' vännen den bästa" badar hon (hon) skyndsamt återgå och återgå till sig en annan vän av en öfver hand som efter fångens slut, följder på samma vis, som här öfver förmåts, med den som nu vandra i ringen. (Allmän jultillsammans omkr. år 1850.)

N^o 12. Ungersvampen eller dansen går.
Gammal danslek. i fört. N^o 574. Upplyftning vid: En vacker flicka (geese) tager han (hon) i hand. "När alla män ännu omkr. år 1850. och användes till jultillsammans."

Under kriget
När en geese är inom ringen: när en flicka är inom ringen:
u. l. Ungersvampen eller dansen går. u. l. Alla ungdomar eller dansen går.
En hatt han högt upplyfter. En hatt han högt upplyfter.
Han håller både på föt' och på. Han håller både på föt' och på.
Men högt på vacker flicka. Men högt på vacker geese.
En vacker flicka tager han i. En vacker geese tager han i.
hand, hand,
Långsamt hvar tittalar: Långsamt hvar tittalar:
"Å du är min, å jag är din." "Å du är min, å jag är din."
Så länge lekarna varar. Så länge lekarna varar.

N^o 13. Svärne skåmar de lag om råd.
i fört. N^o 101. Den nu antecknade Melodien användes allmän i Österbotten före år 1850, men tillgick sedermera ha blifvit undanträngd af en annan sådan (i 2, kan ske flere varianter).

N^o 14. I Stockholms där har jag varit.
i fört. N^o 216. Förekom spridd omkr. år 1850.

N^o 15. Jag gick mig ut i kunden att höra o.s.v.
i fört. N^o 311. (Ordnig i Högskolan). Förekom allmänt omkr. år 1850, gammal, mel. är Malaks variant.

N^o 16. Variant till föregående.
Mel. från före år 1850, i Kungälv, sedan gammal. Mel. inlärdas år 1851, genom Rotaris Kristoffer Wilhelm Wron från Kock's eller Nerpa.

N^o 17. Alla mina glada dagar.
Variant från Malaks till N^o 632, i fört. (Under från glönda), allmän, gammal sedan före år 1849.

N^o 18. Variant till föregående.
Förekom före år 1852, i Nykarlebytrakten, men springer

över å andra eller, och om å så allmänt, som föreg. mel. N^o 17. Mel. inlärdas jagda är genom Högskolans Högskola i Nykarleby (Ordnig i Kungälv).

N^o 19. I min ungdom det var mig att sjunga.
Förekom sedan år 1848, sedan gammal. i fört. N^o 287, 418, 939 och 941. (Ordnig i Kungälv).

N^o 20. Ritare, frätsen i Högskolan. (i Kungälv N^o 4912 fört. N^o 20).
Förekom ännu år 1848, men var då redan en gammal antingen frätsen. Eller följande.

N^o 21. i 22. Spring min snälla vän.
i fört. N^o 513. Den förra mel. var före år 1845. När alla allmän och inlärdas den tiden genom meddelarens fader Högskolan. Komte Högskola i Kristinehamn, den följande (mel. var omkr. år 1853. blott här och där förekommande).

N^o 23. Sänk någon gång på den tvärs bästa gömma.
i fört. N^o 536, 1212, mycket allmän och aldrig sedan år 1845.

N^o 24. Variant till föreg.
Förekom ännu år 1853, i Högskola trakten, speciellt i Malaks, Mel. inlärdas jagda är genom Kapten Edvard Westerlund.

N^o 25. En jagare gick ut att jaga.
i fört. N^o 135. Mycket allmän och gammal sedan år 1853. Mel. är Malaks variant. (i Kungälv N^o 639)

N^o 26. Allt förval för bästa gång.
i fört. N^o 26. Mel. gammal och ännu år 1843 allmän. Män (mel. till "Jag från Kock vid din hand" har härifrån sitt ursprung).

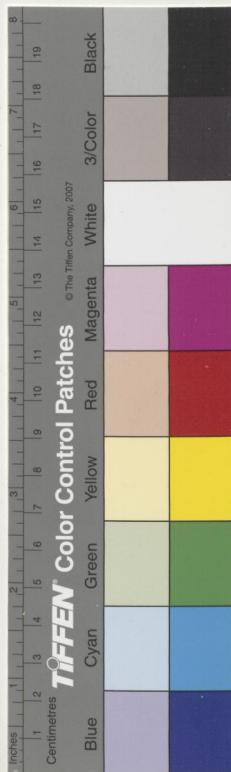
N^o 27. Bocken för du gåt mig.
i fört. N^o 46, 635. Tillräckligt allmän ännu, men var det vida mera omkr. år 1850.

N^o 28. Hon actor pänte dig neder.
i fört. N^o 363, 1016. Allmän och något gammal omkr. år 1853.

N^o 29. När Hornen öfver havet flyger.
i fört. N^o 462. Allmän, Menlig Högskola ännu år 1853. Mel. från Nykarleby, Förekommer även i Högskola, men här dervid något tvingen att utlösa.

N^o 30. Här kommer ta' fatt i Högskola.
Såsom i fört. De flesta är denna mel. från Högskola, Förekom år 1843, i Högskola och Kristinehamns trakten, sedan varande gammal. Inlärdas Högskola vid genom Högskola från Rosta Högskola (Högskola) från Högskola.

Högskola i Högskola, utan Högskola, d.v.s. Högskola.



N. 1. Håra görömmen de 'höft-fingren',
som mitt hjerta flutit har. Malenon,
alla menniskan känner den spurspurn,
han är lik sin gamla far.

Raplet, den 25. Oktober 1893.

C. R. S. George

Anmärkingar till Sölvfången, med mera, insända till Bo-
gefer J. O. Z. Rarckim, den 8. December 1893.

N^o 52. Variant till "På en Sölvig häll".

Mel. är knappt nog förkortad af den hedern att paradera i bland
sölvfången och har ej heller någon egentlig spindning, eluru
enklare försökte att släcka litet dröja efter år 1854 här och der
framstående den samma i måhända försörmt. den har nem-
ligen sin upprinnelse hos meddelaren sjelf, som jagade till
bodo i Malaka. †)

N^o 53. "Sjöt ut sin båda gå".

† fört. N^o 1173. Allmänt bekant spömsång ämnar omkr. år
1844, då meddelaren insände sig den samma i Kristinefjäd genom
Sjökaptenen Christina Ulrika Sjöberg i Kristinefjäd. Någon variant
till mel. borde ej ha varit förkommit.

N^o 54. "En föner af den gamla vorden".

† fört. N^o 1187. Sången insänd i Kristinefjäd omkr. år 1845 genom
Sjökaptenen Henrik Sjöberg, var redan då temmeligen gammal.
Meddelaren häraf känner icke hvarvid andra varianter till mel.
förefinnes, men vill minnas att "Någon mel. år 1848, då den före-
föres af Molans Frithiof Sjövin, icke hade varit vara
Sjögårds af Molans Frithiof Sjövin, det vare för meddelaren ganska till-
förmägen afvikande om han skulle ha varit lyckats att i noter få
föredrällande att någon förmåga förmåga, med ledning
deraf, förmåde i ordning hålla den samma.

N^o 55. "Såna öfver hörsplan kott".

† fört. N^o 1193. Deltagande i sången. Allmän. Mel. egent-
ligen språn Kristinefjäd (omkr. år 1850), icke icke i nämnde
värd. Man varierar.

N^o 56. "Vinden blåser om i höft".

† fört. N^o 1252. Allmän. Den antecknade mel. är egent-
ligen språn Malaka (år 1854) och förekommer nästan likas
den på många ställen i Ostindien, öfver Wallgrund mel.
borde icke vara förbuds tillgänglig.

N^o 57. Variant till föregående.

Mel. insändes omkr. år 1844 i Kristinefjäd genom Sjöka-
pens Christina Ulrika Sjöberg, i allmänt bekant mel.

†) Melodien till "På en Sölvig häll" (högst påfallande) har det all vara
likartad i Mel. och noternas ord är förbuds tillgänglig. Ordet, anm. 28.07.
Det, men som det utspädda templet är angivet i bör-
jan, att de borde fästa likväl Rumna legiras. Likas
tade egentligheter, som vid möjligheten ofta nog af mig
begäts, hade varit angifnas och lemnas till att
de bättre förmåga.

C. R. S.

sol.



N^o 57. "Höftaderna" och N^o 56. "Kustflygden" i landet.

N^o 58. "Hjertanarna" ser jag en glädfull hämnad!

I fört. N^o 1226. - När allmän ännu före år 1855 (från quärrarna år 1840-1844) och inlärdas i Kristinestad genom Sjökaptenen Christina Ulrika Spöring, omkr. år 1844.

N^o 59. "Hälsningar till den som är i fängelse."

I fört. N^o 1230. Gammal och allmän. Ingen variant finnes. Utg. inlärdas år 1849, i Meja genom Skolaris Karl Engelbrecht Blomberg, från Kristinestad.

N^o 60. "Med ordens ära vid de fjärran."

I fört. N^o 1249. Gammal quärrfångad redan omkr. år 1845, då den inlärdas i Kristinestad genom Sjökaptenen Herman Göberg. Allmogens möjligaste varinande melis är icke närmar-känd. men kanske det antecknades kan leda på rätta spår. Meddelaren härnäst vidstades nämligen en god del af förmånen 1855, i Kronoby invid kusten och brukade nog fänga fångarna, börjades ifrån "Med ordens ära, vid de fjärran", under det att alla andra hade den tiden och de förmånen började börja flygskat fört ifrån "O! den som långt, långt långt från friden". Sjögrens ord som vara uppskrifna, givallades i gänget vid ankomsten från Kronoby.

N^o 61. "Hälsningar till de fängelse."

I fört. N^o 1266. Imerligen allmän, ämningarna sjögrens melis. De antecknade stekskottarna ingå och förordas som ofstakt i sjögrens fångarna, som i fjärran börde vara utan andra vänter. Inom detta kända ju också på lätt ut ifrån fjärran, att något anlyte af de samman icke att i belysning.

N^o 62. "Hälsningar till den som är i fängelse."

En allmän folk- och hjertanarna, redan gamla gammal före år 1844, då de samman i Kristinestad inlärdas genom Sjökaptenen Christina Ulrika Spöring, flygskat hade många flyger, men har erimer blott följande tre:

N^o 1. Flygskat du, hvars fägel hunnit hämnad.

Mina kastar en bland ^{hvar} flygskat. Här.

Tämligt, broder, räcker du mig hämnad

När jag klagar att jag ensam är.

N^o 2. Jag har sett följande hämnadskaster,

Stort farväl af alla vänners munde,

Men gör mig här minnet blott följande

Att upptecknas på sin kallas munde.

N^o 3. Hämnadens gudar dina dagar flygda,

Friden ängel vid ditt läger står.

När du tvilar lugn i egen trygga

Tänker du på den som ensam går.

N^o 63. "Hans röst man hörd på affänd av."

Sjöfång, mycket allmän ännu omkr. år 1847, afhandlade en fridens kärlek till en broderfärd, med dragigt fäst, i det att flygskat dog af fäng och längtan och fridens, med anledning deras, för bort uti skolorna och, uti: inlärdas följande tid i Meja genom Skolaris Karl Engelbrecht Blomberg, från Kristinestad. Af flygerna ihäggkommes blott detta fragment:

N^o 1. Hans röst man hörd på affänd av,

Hans gynn lyra i fälen sken,

Hans piket som i rasset glädd

Han börde på gårdens öpp.

N^o 2. Det var han fäst, det var han fäst,

Hans röst, hans källa, hans röst, hans allt,

Hans (?) flygskats pipa med loppar på,

N^o 3. — — — — —

Och skakade gladdt hans hand.

N^o 4. Här ni nu icke fullad en gång,

Täg, vill ni källa ut fäglars böj.

Bah! färdigt för mig en fridens är

Blott kaffen att lyra man lär.

N^o 5. Här mycket förändrats för mig för fäst,

Mär gamle kyrkhuset ha vi nytt.

Han dog af ålder, nå väl, min vän,

Hic färdigt en ännu öger.

N^o 6. En ännu vår hämnad, är omkring mig,

Dock tär han sig ^{här} en ännu fru.

Adjunkten gift sig. Då gjorde han

Det samman för många ännu.

N^o 7. Därhan bestått i bygdan där,

Nå hade hunnit ju fardan här,

I går hon fördes till kyrkostad.

Äk herre! det var ju en frid.

N^o 8. Då hade fridens ett ord i fäst,

Men bort han ilot med vindens fart.

Ett år man väntat, man väntat fler,

Men jag honom aldrig mer.

Replikt, den 4. December 1843.

C. F. Spöring,



Ämnesföreläsningar 48/ Föreläsningar med mera, tryckta och otryckta

N:o 30. "Rönöken" den 8. Decem. 1893.

N:o 31. "I har du för min mästare"

I fört: N:o 49. Aldrig och allmän ämne år 1855.

N:o 32. "Kära nyblunda, tänd din ljus"

Någon ur af "Det var då skärlar för lag opp råd", i fört:

N:o 719. Mel: gammal år 1855. ämne i Skräddarströket, men är gammal
hörd i andra ställen.

N:o 33. "Gubbens Noak"

I fört: N:o 86. Älmänt bekant i hvarje v. Mel: inlärdes
under år 1848. i Kristningsstad genom Kuschallskapen Rosta Winters
bäck, hemma från Pöstöms Omkring år 1850. gammal följande vara
likadom i Skräddarströket.

N:o 34. "När flömmen öfver havet flyger"

Mel: från Mega Ströket. Alla varit fjörmångfång, inlärdes 1855.
1865. i Malabo genom Gökaptin Edv. Mobergen och i Mega genom
Gökaptin Larberg. år i fört: N:o 462.

N:o 35. "Jag håller dig, frödliga flägg"

I fört: N:o 318. Mel: af äldre byghandsst. inlärdes följande år
1845 i Kristningsstad genom fjöfötte. En deligt likadom mel: fö-
rakom under år 1850. i Mega, men kan nu ej återkomma
i minnet.

N:o 36. "Kärlar till förg: förg"

Hördes 1854 i Malabo och år 1858 i Mega följande fjörmångfång,
Men är nog allmän och något varierande.

N:o 37. "Ständigt äro minnra bröder"

I fört: N:o 519. Har varit icke alltid varit något gammalt
härskligt preonalt, utan var under år 1850. nog hörd i måne
ga fört i Skräddarströket. Den antecknade mel: är från Mega
och Malabo under 1850-1852.

N:o 38. "Rida, rida ranka"

I fört: N:o 38. Ransföng. Föng var följande allmän ämne
före år 1850. Melodin hade ändå ha varit blott varierande,
Den nu antecknade användes väl i Pöstöms och Kristningsstads
ströket.

N:o 1. Rida, rida ranka,

Höfven heter Blanka,

Hvart ska vi rida?

Till en liten gräs,

Här ska hon heta?

Lumma Mangrota,

När vi kom till Kungens gård

Var der ingen hemma,

Para en gammal gammal

Lum fört i v.än

A klugga blån

A länd för doter prima.

N:o 2. Spinn, spinn, doter min,

I morgon komma fjörmåndin.

A dotter spinn,

A länd / rann,

A äldre kom den fjörmåndin fram,

Förän i nästa år,

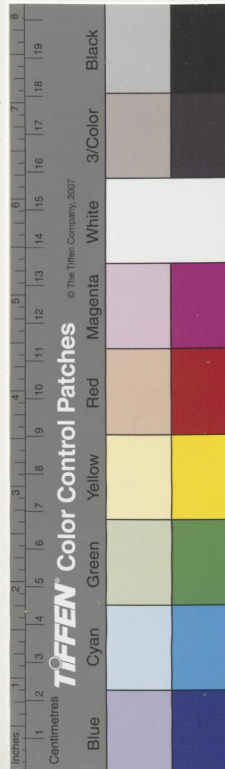
Me gullband i härl

A halva fört på länd.

(Den fört minnen lyder följande)

Men ingen fört på länd.

Coll:



gôm, gôm ringen. / N^o 29. i pantlekar.

"Göm, göm ringen,
Men vis 'dan at ringen".

Småre afvikelser i från förenämnda förfarande torde

Littera de qua ante N^o 30. i. Pantaleoni

Laga fiskar i vår surres rike: (N^o 3.) i pantlokar.

Ja' fiskar, ja' fiskar a min' faderen min.
Läval för (de) fättiga, för för (de) rika.
När ja' säger "häll", ska' ni släppa.
A när ja' säger "släpp", ska' ni hålla.

Blindhoek: N° 121 leker rotan jang.

Kura gömme: Varnlekar N^o 9.

Allmänt vanlig och mycket åldrig lok.



O. R. Johnson

†) N.B. under de ifterat vid rätt gifning angifna



Gamma melodi.
+ mindre öftra brukade *högsta gamma* författas med: trolberg, hönberg, funderberg, funderberg, funderberg, artberg, nitberg, tingsberg



N^o 44. "Körnen, körnen, milda söner".
I fört. N^o 1016. Den antecknade mel: förkom i Östers å 1851
och kändes antingen genom Skolans Kristoffer Wilhelm Kroon
från, eller af Skolans Wilhelm Kroon.

N^o 45. "Så lilla fröjliga fäst".
Variant till N^o 193. I fört. Mel: samma och inlärdes i Skolans
år 1854 genom såvarende kompositören Gustaf Theodor Sta-
phellius. Mel: förkom den tiden öfven i andra ställen, samt
härdes jemväl höga andra tid, den meddelaren härar ej
känner. Men var dock i andra ställen betydligt förändrad.

N^o 46. "Hösten är kommen vid flammans gung".
Variant till N^o 925. I fört. Förkom öfver år 1850 i Konstan-
tinskolan den emellan är visstligen antecknad. Men medde-
laren härar kan ej vara enima sig i hvilken öfver de olika
melodierna förkommo. Med flösta sammolikhet bör dock
en såväl den vara ifrån Höra och en annan ifrån Kristinestad.

N^o 47. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 48. "Leakim och Pölysten".
I fört. N^o 1099. Värken flösta nog i Skilda ställen öfver år 1850
men härigen den antecknade mel: bekräftar sig, kan med-
delaren ej vara med visshet afgöra, sannolikt dock Kristine-
stad. Derigt variant till mel: förfinnas, så tär de ej vara spen
nästigen förfinnas ifrån den nu förfinnas.

N^o 49. "Höst kör jag till hösten och vagn".
I fört. N^o 916. Förkom öfver år 1850, men hade en
del gruppas ord. Den antecknade mel: är gemensam för
alla öfver. Ingen variant finns öfverstigen.

N^o 50. "O ungdom om du bästa bar".
I fört. N^o 1137. Kom sannolikt öfver år 1849 till Östers
genom Skolans Kärne flöstaflösta och hans flösta, ifrån
Kristinestad, de de brukade den samma flösta enligt an-
tecknad mel: Förkom öfver år 1850, men hade en
del gruppas ord. Den antecknade mel: är gemensam för
alla öfver. Ingen variant finns öfverstigen.

N^o 51. "På en ödelig fäst".
Förkom öfver år 1850, men hade en
del gruppas ord. Den antecknade mel: är gemensam för
alla öfver. Ingen variant finns öfverstigen.

N^o 52. "På en ödelig fäst".
Förkom öfver år 1850, men hade en
del gruppas ord. Den antecknade mel: är gemensam för
alla öfver. Ingen variant finns öfverstigen.

N^o 53. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 54. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 55. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 56. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 57. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 58. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 59. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 60. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 61. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 62. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

N^o 63. "Körnen körnen sig i mörte och krog".
I fört. N^o 1038. Gjunga såsom flösta af öfverna vid flösta höga
elementarflösta år 1848-1852 och Kristinestads genom den att
alla svenska flösta af Österskolan. Någon varierande melodi
ej förfinnas.

(Solo) Sjörman, hanter på, (Folkl.) Hamillång,
(Solo) Kanter av sedan på, (Folkl.) Hamillång,
(Folkl.) En sym, eller två, (Solo) Hamillång.
N: 71. "Hör du fläckars ställe i Måla".

Sången hördes 1846-1848 i Simola, där den samma af den finska allmogens användes under julstämman påsom kungadans med uppljudning. Det skulle ha varit mera kunnagligt att komma utspandera de finska orden till sången, om de icke tyckan i så måtto fått meddelarna härpå, att han år 1855 om hösten i Kristianstad en gång gick förbi ett hus, därnäst man just höll på med en kungs dans, då sång:

"Si, ack si, ack Skynnen i 'fi'
"Hör Phormonell":

Detta fragment är således det enda kända, som kan betyda till uppljudandet af sången, tyvärr dock melodi och textnas.

N: 72. 73. "Om Sjörman äppa Himmelen på klar."

Om denna sång är tillkommet uppljudt N: 72. Sången år 1856 i Kärna by af Kärns socken utlag Rondestöten Sofia Wiltulminns na Wiltulmin. N: 73. åter samma år af vice Klosters och Rondestöten Karolina Odman (eller Odman) i närheten af Kärns socken. Rondestöten hördes mel: N: 73. med haugare långt (år 1857) ännu ett par gånger i Kärna by användas såsom vals melodi vid dans. dervid den samma sångs af såväl de bägge förenämnda, som också af många andra ställen i byen. N: 73. år dock otvifvelaktigt den ursprungliga melodin, emedan Sofia Wiltulminns moder ännu pågåde sålunda sjunga den samma. N: 74. 75. i text.

N: 74. "Ack! hör ni unga flickor."

Orden äro allmänna i Östergötland, men denna mel: år helt och hållet förgäten. Här om år redan förut ordadt. Or: den till 1^a versen äro från Östergötland. †)

N: 1. Ack! hör ni unga flickor, som äro ogifta män,
Som verlden litet kanner och mindre kan förstå;
Stänke aldrig edert blyta åt någon fattig kran,
Stänke hellre det för evigt åt Gud i himmelen. †)

N: 75. "Hör du fläckars ställe."

Wider fanns år 1853 vara allmänliga allmän både i Malabo, Waga och Västergötland, N: det sedanast skälet vilka man förmått att vifan hade anlänat från Östergötland genom Skogsgården. Flere andra ställen äro förnämnda.

N: 1. Hör du fläckars ställe,
Som bär ditt hus på sin,

†) Off. en senare anteckning från N: 74. 75. och orden finnas nämna att tillgå hos P. R. S.

Du var dock bättre än Salla, †)
Som tåglars klädder ge.
Tararam, tararam, tararam, tam, tam,
Tararam, tararam, tararam, tam, tam.
Du var dock bättre än Salla
Som tåglars klädder ge.

N: 2. När de härsködet du komma vill,

Du syner dig vackert full,
I ligger i rännsten som en till
I sjungen tillslutetull.
Tararam, tararam, tararam, tam, tam.
Tararam, tararam, tararam, tam, tam.
I ligger i rännsten som en till
I sjungen tillslutetull.

N: 76. "Hör du fläckars ställe."

Har allmän i Östergötland omkring år 1850. Med oöfversatt af sången sett man i ring på gäspet eller marken och löfde agera Skomakars Orden äro betecknande till någon del utgående en minnelse gänna. Om såväl vilka finnas något påstås i texten.

N: 1. Skomakars med huder och skinn

I drängarna vros som,
I smeten par hästar de hade han
I stälarna va' tjugo som.

N: 2. Se Skomakars äppa Himmelen
Hur' de para sig par om par.

(Med denna strof sågde man tillverka bockträden mellan de utspärrade fingrarna och omkring armbågen.)

N: 3. I Sjungen par ja' vandrat bering

Såland de vilda djur.

Den mitta mig min hjertvän,

Hör var mig inte god.

(De "vilda djuren" sågde man framlocka här- och där- från.)

N: 4. Om du min vän besöker mig,

Så får ja' en färdig' sorg,

I glädjen som ja' kände förr,

Den får ja' aldri' mer.

(När sågde man höggjudd gräla under strofens uppgång.)

De flera gamla "Skomakars" utgjorde lek, dess bättre.

N: 77. "Hör du fläckars ställe." "Baroner i städer bär Hora å små.

Gammal och allmän. Inlästes år 1846 i Simola af en gammal vätterst Geman vid namn Sallstöm, samt hade

†) Nöjsges en utlag. Polriander.



Store Kroge, har indkommes blot denne Kroge:

4. 2. Baron a gupar, baid 'flora-cha pma',
De pitta i spiser a tãuka poma pã
Huru pãpãna Romma a bura de gã,
De tãuka vãt mur an en pãpãna pãpãr.

N: 77^a En variant till föregående hörsång.

N^o 78. Zemanovica. "Na krasu bi' ankrat i' Maja namu.

Gammal och allmän, men finnes i ett betydande antal. Den antagande mel: en från allatet, der den är 85% fjongs af Göttingens Colvard Møllergår och Sjönammens Allert Klippings, som gjorde fjöden i från Mjöl, Arden hafva i skänkt rådet i glömska hos meddelaren, som fette sig vara förmodan att klippna fjöden af Prof. i från Renset:

8. ? Ku haqwa vi ankhat v' Waga harrin, /? pa Waga redd?

Rio, no rio.

N^o đã sản thích ăn gạo chín vắn.

Tyr lãng, tyr thãims vì gã.

Nº 79. Grönansvika. "Olofslanora, hänt ju då' för omi".

Alla hemmigeign allmän hörmanslång i Peterborsten omkr. år
1850, med delvis flyttade och delvis räddbränsande engelflor ord.
Inlärdes år 1854 i Alstads kyrkan fögmannen Albert Wye-
lius. Förelkom även i Borgå år 1856, utan att muskelören
känna med vilken numera kan säga om melodien varo
fullt lika å boarsens tröskeln. Med större säkerhet kan dock
bestämmas att den nu anförade melodin är ifrån Borgå,
men orden såenas i minnets gömmor.

42

Kiivirinnas[~]

O Sofianora, gânt ju de j fur mi

Ki'iv'i'vivipponwāy.

N^o 80. "Kuvallakos jina mun Butani."

En gammal "perst" fäng, som utförde med någon person, den
der önsagat sig andras misshandling och egentl. förvaldade
tjänstemäns i ring, eller rättare sagt monarkode i ring, höt.
lande i tvärandra händer, under långsam takt, med symfoniens
de af huren (skallad) gemensamhet. I 1880a hade den för i
världen beqväm utvärderingar förflutit hos en och annan fram
stående personlighet i samhället, med anledning hvarj sådana
tillfällningar hade beqväm tillräckligen förklarad af höga värderin
gande. Det är ödmärkt om framman hade flera följder af fäng
gen att tillgå, men hos den framföra utvärderingen har af medelstäm
sålrigt påträngdets vidare än en följ. Dermed under åren 1845-1880
admonition i Kristianstad, Porten, Malars och Måla, Uppgrämnin
garna om utgången andamal och betydande års betänkt lemnade af
Hedemänskonsten Hedvig Thiana Sandelin i Måla för 1845, som
sitt långt dordöman ett par gånger borde hafva varit en kunnig
spekare af sådana nya uppgifter.

N. 1. Kuulikos piinä mun Kuttani

Mitã Minã laulac,

For mit pima Kvallee

Kuin pitten minä nauraa.

Repet, den 1. Juni 1894
A. P. Götz

Rechnemethoden, exp. v. Professor J. O. F. Ronchetti den 11ten
1894.

Nº 64 Sulvian. Under apton hair inne.

[illegible]

öndgängig "puckel" på ryggen. Han uppträdde annars
förfen något slags muntagole och gestikulerade bakom de
andra, samt fick vid dialogen med fjärrstående en
dubbeltydlig flag på pucken, så att dammet (= det i påfö
ämningda mötet) yrde omkring honom. I förfrågna
forts "mojon" "förkom, mig vetnigen, dock icke i förle
ning med den fång och de ord, hvilka har efteråt finnas
anmärknade, utan tillhörde han en annan variant af fol
visan, "Den mojon" som äter bröd bitt, var alltid blod,
som de andra, som kelfast i synen. De andra gästerna
ne hade äfven förväntat att jag gryniga smittas ut, när
icke den ifrån äldre grander medhängande skugggläsen,
med påföter, följade på deras öfverläppar, var tillgängligt
material till en flit pyntad. Sjelfnen (deras funnos både
flora och små) utgjordes af det reunda trävirket fram
till något mjölk eller fisk, i hvilket befunns utskuret
6. fyrkantiga något aflånga hål af lämplig storlek, ge
nande till att genomsläppa luft i synen fjfman till
"frälarne". Dessa utgjordes en och hvar af 4. fyrkantiga
lika långa och smala Råppar, som voro i sned ställning
fästade vid sidan af de 6. hålen på följande vis att
Råpparne vid sin öfre ända voro fästade och på
lämpligt vis fästade vid hvarandra i en spets, glas be
läckte ramen framåt och äfven de 6. frälarnes öf
ringsföre framåt, men äfven ibland fäst flycken. Rakt till
hade frälarne papp eller papper och framför detta på
frälarnes infäda så kallad "Höraselmöjning" - fjfmande till att
äro kända. Högst lämlarne från deras hand. Frälarnes
ändar hade flora tofsar på sig af i mycket smala
rimor klippt, olika färgadt papper. I bakre sidan af
ramen funnos två fladt klippta träflåsar af trä, den ena
å bakre kanten af ramen och den andra innanför ramen,
med hål i mitten för infästandet deri af fjfva hand
taget, som fästades innanför träflåsarne af en fästade
spjunt. Mellanrummet mellan träflåsarne var blott
så stort att en rund klippt stadig pappskiva, som ifrån
mitten ut mot ena kanten var utskuren en rimpa så
bred, som träflåsan var, kunde öfverhindrat skjutas emel
lan och fästades till hela ramens bakre öppning.
Framflykten af pappskivan var äfven fästad med de
re "Höraselmöjning" om glöpt på fjfmande framflykten
var på något vis blodadt och mera genomskinligt än
det öfriga träet. I påföter var glöpt, antingen genom
påfötade figurer och papper, genomdränkta i smått
talg, eller öfver genom direktat med öfverfång å inre sidan
af träflåsarne, öfver fjfva målningar, bestående i kronor

[illegible]

- 1.1. Goder afton främmen både kvinnor & män,
 fastsande & matmoder varan kastiga & föll'.
 1.2. Vi enspädder alla en fröjdesfull jul,
 djuren alla stycken eder Gudi bevar.
 1.3. I afton vilom vi lofva Israëls Gud,
 som är kung & konung af Davids hus.
 (Här borde sjungas något som föregående.)

Du vår hjerta vänstas känd,
Men min fjärra blomma brett.

Fly, men kom igen till mig
Jag gä, blott öfver dig.

N^o 97. Ensam i skuggrika dalar.

Förminnet allmän i Östbootten, men melodin är lite
varierande. Den nu antecknade melodin, som borde vara den
ursprungliga till sången, inlärdes år 1845 i Kristinestad genom
kaptenen C. U. Gröning, Ordre kunna dock icke vidare släpplämnas
af meddelaren. (Sången här är från Reglöt.)

N. 1. Ensam i skuggrika dalar
Till vid den fräthande strömmen
Doride beqvade från gvalen
Kring en herde på sin.

N^o 98. Till Lammets Böna pastoral.

En religiös sång, som omkr. år 1844 var nog på modet.
Den antecknade melodin är dock fullgjord. Den förordas jagan
är i Kristinestad af en bländ kringvandrande tiggeriska,
som äfven anfägs att ha på sig författat den samma. Han
var som häft anser meddelaren att mel: lön räddas från
förgängelsen. Ordre till sången antecknas i här, enär de
ingå uti "Hanschapen".

N^o 98. En variant till N^o 98.

En variant till mel: förekommer åtminstone i Nykarleby,
men är redan till den grad avvikande från den andra,
att man här påst uti egenkänna ursprunget. (N^o 98.)

N^o 99. Öfveransång.

Stäm: inlärdes år 1847 i Kristinestad genom hufvudskole,
men ordre finnas icke mera i minnet. Af efterföljande
fragment hade de samma dock kunna utspäras:

N. 1. Den första gullbärning — — — — —
"Alla bömmen tappade de flöna jungfrur som.
Jung fradidadi radidadi radidadi,
Jung fradidadi radidadi,

N^o 100. När salen tändes sina stolar.

År N^o 184 i förteckningen, men melodin är blott en
variant, som år 1853 förekom i Nykarleby och då sångs
af Hoochandottin Amanda Drander. Ordre kunna i
nu tillräckligt. (Efterföljande ord äro från Reglöt.)

N. 1. När salen tändes sina stolar
Med ömhet tänker jag på dig.
När minnets österglans jag målar
Då är min tankes blott hos dig.

N. 2. Du är den första som jag älskat,
Du är den första som jag tiller.

110
När den flod är mitt hjerta fängelst,
Din bild uti mitt bröst jag bär.

N^o 101 och 102. Skjutsgeser.

Mer synnerligen allmänt förekommande både i Östbootten
och Nyland åren 1853-1858, och sångs oftare med mel: N^o
101, än med den andra tonen. Mel: N^o 102, förekom åtminstone
i Nykarleby stad förflygda är och derifrån härdade sig jäm-
väl ordre, sågande:

N. 1. Kollen är linor och rötter är tunn,
Svambägar genom den djupa.
Tändarna hoppa, som kollar i rumm;
Hej, hoppa! Loner skall den som hoppa.

N. 2. Tullast är det, men skjutsgeser skall gå
Ända i blekaste åden.

Det är vadnigt, ja derför kör på;
Hej, hoppa! — hvad lyckliga åden.

N. 3. Ländtligg jag mer än mitt hem;
Känna går muller om beller.
Vadstället puper och kunnat med dem;
Hej, hoppa! — se husbond är fuller.

N. 4. Gröt får jag icke i afton ända
Äfven om kunnat jag vore.
Här kan jag kanske en köfplings på
Hej, hoppa! — se kunnat och vore.

N. 5. En gång på skjutsgeser jag en manna,
Drante fick kragen för vorden.
Kollen var luter, just kragen i gred.
Hej, hoppa! — det står uti kinden.

N. 6. Kunnat blif till, som var kunnat,
Fruktinnat fruktas och gröt;
Jag tog en fröbott och höll derpå
Hej, hoppa! — och sången kom ater.

N. 7. Aldrig med sådana röjer min hand
Mera får leka förtroligt,
Jag tyckte rikigt mitt bröst stod i brand;
Hej, hoppa! — Ack! hvad det var roligt.

N. 8. Jag fick en fröiga och dito en plåt;
Hör mig på det högsta berömda,
Hungrig, som kunnat, jag fröiga på
Hej, hoppa! — man plåten jag görde.

N. 9. Sedan på skjutsgeser jag en öfver,
Då fick jag kunnat på ömhet.
Örtalar fick jag och skjutsgeser, med svar.
Hej, hoppa! — han svar på skjutsgeser.

N. 10. Långa herrar det finnas nog till,
Långa sångare bänder.

Y-cygn



Nu vill jag springa och springa min drist;
Hej, hoppfan! - men brädskottet är fördärl.

v. 11. Engång jag skjutade äfven en grift;
Sagt jag fick skötsen och här är.

Aldrig ett vatten dock kom i min väst;
Hej, hoppfan! - jag bara fick drän.

v. 12. Herrn tycks mig vara beskedlig och from;
Koppfäcken bekunnar för vatten.

Värdst han kemmar min fiska gton;
Hej, hoppfan! - som heliga presten.

v. 13. Nu ä vi gammle, en vägen, ett hätt;
Här ä vi herre, som daga;

Grifvningar ger han, fort böda kom at;
Hej, hoppfan! - för se om han friger.

N:o 103. Smuckan.

Melodien uppträder hos meddelar i början af år 1857 i Bergmästarens hemman på Korte sockens Kista by, som vid påsktid för att dermed öfveraska hufvud i flögga hembyggt frusande dotter Engla (Kjörstam), som efter den samman af en månad kommit att göra sig på andra orter, der medel vidtogs, men man har minskat kommit ana att melodien skulle komma samma antelång hos menigheten på som folksång. På påsktid det dock en gång år 1876 på Bysa, till medel: ytterligare förvarning. Orden förekomma i flera tryckta utskriftar. (Här har man undergått en senare utdrag vid tillägg)

Replet, den 25 Juli 1894

Ost. Kjörstam

Här på Erikas - dagen förordade hon sig också till den grad, att hon under påskens förvaring tydligt använde sin smucka.
O. S. S.

Anmärkingar till folksången, med mera, tillhörande Professor F. O. S.
Här är den 25 Juli 1894

N:o 104 "Ack! hör ni unga flickor, som äro ogifta gå."

Förjök till repetition af orden till vifan i sin afpassning för en, med ledning af de påskade varianter af den kända, blottis och Replet.

Ack hör ni unga flickor.

Replet variant.

#1.#

Ack hör ni unga flickor som äro
ogifta gå;

Som världen till kunnat och mindre
kan förstå

Skänk aldrig edert hjerta åt någon
falsk vän;

Skänk hellre det för evigt åt Gud i
himmelan.

#2.#

När som jag mig besinner hur allt
förändrar sig;

På börja mina tårar att rinna
på mig.

Påst glädjen står i blomstring i våra
unga bröst;

På flyttas all vår glädje i sorgens land
na bröst.

#3.#

Jag längtade som andra att väga
mig in vän;

Den tänkte jag att älska näst Gud i
himmelan.

Men för det jag var bogen blev falsk
helt min lön

Den skall väl engång lönas för samt
här min lön.

#4.#

Den vännen som jag älskade den sag
hur jag nu mist

Och får nu sitta ensam som sången
på sin grift.

Jag tycker att mitt hjerta vill böja
i mitt bröst;

Ty nu har från mig flyttat all glädje
i hopp och bröst.

Förjök till Reclamation.

#1.#

Ack! hör ni unga flickor, som äro
ogifta gå;

Som till kunnat världen och mindre
kan förstå

Skänk aldrig edert hjerta åt någon
falsk vän.

Skänk hellre det för evigt åt Gud i
himmelan.

#2.#

När som jag mig besinner hur allt
förändrar sig;

På börja mina tårar att rinna
på mig.

Påst liket står i blomstring i våra
unga bröst;

På flyttas all vår glädje i sorgens land
na bröst.

#3.#

Jag längtade som andra att väga
mig in vän;

Den tänkte jag att älska näst Gud i
himmelan.

Men för det jag var bogen blev falsk
helt min lön;

Den skall väl engång lönas för samt
här min lön.

#4.#

Allena får jag vandra, som sången
på sin grift.

Och vännen som jag älskade, den sag
hur jag nu mist.

Jag tycker att mitt hjerta vill böja
i mitt bröst;

Ty nu har från mig flyttat all glädje
i hopp och bröst.

Paul

#5#

Låt människorna dömma och göra gälek
af mig,
När den så lilla roar på låt den roa sig
Jag är en fattig flicka och lever ensam
här,
Ja ensam och förförjäten af den jag hade
de här.

#6#

Jag besöker nu i mera här någon
glädje dag,
Och iske biter något brändt jag har bes-
dag.

När ungdomen sig förmår och följ till
någon åt

Då fider jag i enfanhet och lugnar mig
med gåt.

#7#

Skall jag nu gå och skänkas för alla som
mig se,

Ty alla som mig, kommer de sålart åt mig
levi

Se föglarna har nästan överi de famla
sig.

Men flocken jag har ingen som väntar
uppå mig.

#8#

Olycklig var den stunden jag sade trösta
dig,

Ty som har all min glädje i sorg förvand-
lat sig.

Dock dig jag iske glömma på länge här
lat flör

Och ej på länge jag här på jorden lef-
va för.

#9#

Tänke allt hvad jag fått lära för det jag
älskat dig

Och nu finns ingen vänstas som kan
ge tröst åt mig.

Så är att följa blommar på torra blom-
sten träd

Och der som ej finns kärlek der följ
sallskhet med.

#5#

Låt människorna dömma och göra
gälek af mig,
Om den så lilla roar, på låt den roa
sig,
Ja jag är en fattig flicka, som lever ensam
här,
Ja ensam och förförjäten af den jag hade
kär i.

#6#

Jag besöker nu i mera i någon
glädje dag,
Ej heller något annat, brändt jag har bes-
dag.

När ungdomen sig förmår och följ till
någon åt

Då fider jag helt enfan och lugnar mig
med gåt i.

#7#

Skall jag nu gå och skänkas för alla
som mig se,

Då alla som mig, kommer de sålart åt
mig le.

Se föglarna ha nästan överi, kvar de
famla sig.

Men flocken jag har ingen som väntar
uppå mig.

#8#

All glädje har för evigt i sorg förvand-
lat sig,

Olycklig var den stunden jag sade trö-
sta dig.

Doch dig jag aldrig glömma på länge
ge tröst här

Och ej på länge jag här på jorden le-
va för i.

#9#

Ej kan man se på torra blom-
sten träd,

Ej heller finnas kärlek, der ingen tröst är.

Ja tänke allt hvad jag fått lära för det
jag älskat dig.

Ty nu finns ingen vänstas som kan
ge tröst åt mig i.

Ja tänke allt hvad jag fått lära för det
jag älskat dig.

Så är att följa blommar på torra blom-
sten träd.

113

#10#

Den kärlek har jag varit för följa hand
att dig,
Men du har varit fattig och otrogen emot
mig.

Men du har varit fattig och otrogen
är

Och der som sådan fattighet uti det bästa
här.

#11#

Men har jag och fått höra hur du be-
gär mig,

Först är jag aldrig talat ett ord om
om dig.

Med du har nog kamrater som mig
kan hjälpa dig

Det sammandröta dögnar och flörka
dem till mig.

#12#

Känhända dagen kommer då du får
ängra dig

För allt hvad du gjort illa och rött
emot mig.

Jag vill dig aldrig flörka för min
sorg mer

Ty det i hjertet fider för hur gång
jag dig ser.

#13#

Så sök dig då en make som bättre
är än jag

Och må dig lyckan följa intill din för-
sta dag.

Men ett jag dig nu buder, om du vill
lyda mig,

Gör aldrig mer på illa som du har gjort
emot mig.

#14#

Om morgonen när solen går upp
på himmelen

Då börjar jag att tänka på dig min
sista vän.

Om gräden när som andra begära
sig till ro

Då önskar jag mig döden och gräven
till mitt bo.

#15#

Ja tänke allt hvad jag fått lära för det
jag älskat dig.

#10#

Den kärlek har jag varit för följa hand
att dig,
Men du har varit fattig och otrogen emot
mig.

Men du har varit fattig och otrogen
är

Och der som sådan fattighet uti det bästa
här.

#11#

Jag har nu och fått höra hur du be-
gär mig,

Först är jag aldrig talat ett ord om
om dig.

Med du har nog kamrater som mig
kan hjälpa dig

Det sammandröta dögnar och flörka
dem till mig i.

#12#

Känhända dagen kommer då du får
ängra dig

För allt hvad du gjort illa och rött
emot mig.

Jag vill dig aldrig flörka för min
sorg mer

Ty det i hjertet fider för hur gång
jag dig ser i.

#13#

Så sök dig då en make som bättre
är än jag

Och må dig lyckan följa intill din för-
sta dag.

Men ett jag dig nu buder, om du vill
lyda mig,

Gör aldrig mer på illa som du har gjort
emot mig i.

#14#

Om morgonen när solen går upp
på himmelen

Då börjar jag att tänka på dig min
sista vän.

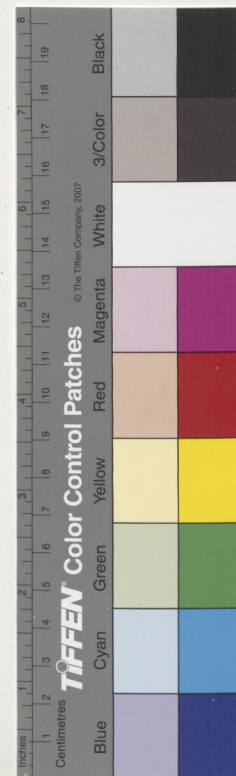
Om gräden när som andra begära
sig till ro

Då önskar jag mig döden och gräven
till mitt bo i.

#15#

Ja tänke allt hvad jag fått lära för det
jag älskat dig.

114



#15#

Nu fästas jag åt Heriga, adjö min vän
på här.

Jag vill en längre lewa af sorgen och be-
grå.

När jag ej här i tiden fick det att bli
din brud,

Sorvalt vi träffas åter i himmelen hos
Gud.

18^{de} 94 efter Wille Götberg, som påstår
att den färdas flykt i 10ma Må-
nads lag af Regnat, Polkan.

#15#

Nu fästas jag åt Heriga till dig min
vän på här,

Jag vill ej längre lewa af sorgen och
be-grå.

∴ När jag ej här i tiden fick det att bli
din brud,

Sorvalt vi träffas åter i himmelen
hos Gud ∴

#16#

Och vilgen I nu, weta hvem wijan ha-
ger gjort,

Lå Nys jag ej att jag och det är redan
gjordt.

∴ Gif att på jorden verja och på det
gjorda ord,

Lå får ni weta namnet, hvem wijan
hager gjort ∴

(18^{de} 94)

(Välkommen namnet: Anna Liza E-
rikson.)

Regnat, den 26. Juli 1894.

O. G. Götberg.

115

Anmärkingar till Föreläsning, med flera tillägg. Söndagen.
J. O. R. Rönner den 26. Juli 1894.

#1. Kom till mej en lördagskväll.

Gammal och mycket allmän, men har en hel ~~del~~ mängd
glänsa serier, som ej kunna återges i öfversikt, ej omkring 30.
serier deribland 12 dock kunna lämpa sig för fäng:

#1. Kom till mej en lördagskväll,

Kilivippomvej,

Lå ska du få de ja' lofte dig.

Kilivippomvej, Ska du,

Kilivippomvej, Ska du,

Kilivippomvej, Ska du,

Kilivippomvej, Ska du.

Met: inlärdes år 1849 i Maja genom Skolans Karl Joh. Engström.
Blomburg från Kristinestad.

#2. Marant till #1.

Emellan Malakos inlärdes år 1853 genom "Halm
Spak", å en del ställen gör småre förändringar i uträkning
ord, ty derde det börja lämpligast att börja till anföras or-
den i sammanhang. Men, Annars är de flesta serier
färdiga här och der i öfverblottade serier: Serier: Serier.

#1. Kom till mej en lördagskväll,

Me' bafam på här,

Lå ska du få de ja' lofte dig.

I fjoliga år.

#2. Me' ästa här ja' kom till dig

Me' bafam på här,

Din dina brudar bita mej,

Som fjoliga år.

#3. Den gamla bruden kan är död,

Me' bafam på här,

Den yngre kan du gifva till

Som fjoliga år.

#4. När du kommer till min dörr

Me' bafam på här,

Lå hänger mycket der som för

I fjoliga år.

#5. När du stupat i Kammaren min

Me' bafam på här,

Lå har ja' dig nog i mitt fonn

Som fjoliga år.

#6. När du kommer till mitt fönst

Me' bafam på här,

Lå bränns på att serier

Som fjoliga år.

Pall:



Wadi; 17th 8. 07. A.P. Löhner.

H. H. Professor L. A. F. Roncken.

Nikolaïfled.

Högäde Herr Professor!

Reminiscenser af andra melodier eller varianter der-
af fimmas nog ännu, men orden hvarja sig till en viss
mimik. Några skall jag dock anteckna när jag erinrar
mig dem, t. ex. 2 varianter till "En viza vill jag bjuda
en heriges norra grän" och den följande: "Bygga
en gren en kråka".

Stamhårdande med den fullkomnigaste högskola,
Högadde Herr Professore

Replot, den 6. November 1894.

Ödmärkaste
Ginare:
O. D. Gölberg.

Vidi: Replot, den 1. Augusti 1907.

P. A. Löberg

Anmärkingar till Föreläsningar, tillfända Svenska Littera-
turen i Finland.

N:o 4. 14. 9) A. b. c. d. Min. Alskade. / Rönnebo fort. nr 12. 14. 585
 Till jagda vija säger här en del av smittet antecknade ord i:
 från Stråa och Bysa / år 1849/:

181. A. b. c. d. Min älskade,

Du, som jag älskat ömt,
 Har mig väl ej sorgblömt.

A. b. c. d. Min ålskade.

N. 2. E. f. g. h. Kunde jag på

Stikka dig, Kysa dig,
Hvad gang frejd for mig.

E. p. g. h. Kunde jag på.

4.3. F. N. L. m. Min citra Ham

F. K. l. m. Min citra Stam.

N. 4. N. o. n. 9. Hjertat i tu.

germa det brifsta må

Blott jag dig äga får.

N:o. 9. Hjertat i sin.

R. s. t. m. Akademie

R. s. t. u. x ² Alphonse au.

N. G. W. v. d. y. Himmelen's Key

Är ic på hia och klar,

Lon dina ôzaro par.

M. v. x. y. Himmels Key.

F. a. a. o. Skal jag stå i

Boet isran elig min van,

Dodad az Károkem.

L. a. a. o. Khan jäg da do.

Rept., den 30. September 1908.

P. A. Spibergs



Ämnets utvärdering till Föreläsningen i Raptot, utgående Professor
J. O. F. Rönneken i November 1893.

af Landtthandlanden Wilhelm Jöberg insamlade och jemnat fall
i 1893.

Det första metodier ha på dock blifvit ändrade af undertrycknad.
Är de stora vingar, till antalet 4, flögarna, ha på dock efteråt blifvit
af Wilhelm Jöberg redan härstämman insamlade till Sverige Litter-
atur. Litteraturen och finnas i 1893 i Raptot hos mig. Året
1893 hade Wilhelm Jöberg af ämnet blifvit sig för att in-
fläcka dessa vingar med sina metodier de berörda Litter-
atur. Litteraturen, hvar som jag af honom begärde att få i af-
skrift insamlade den till Professor Rönneken. Som och med
hans lösa flögarna. Efteråt flög han sig på att avvarigarna ta-
ga i till med flögarna. Hos mig finnas blott eftertryck-
da 5. Raptot till metodier, hvilka jemnat till ha på dock
kommit på följande vis att jag kunde något varierande
toner i dessa flögarna, än Wilhelm Jöberg.

N^o 103^a Variant till N^o 99. Litteratur.

Jemnat. Må ha insamlade ännu år 1870, men redan då för-
finnas i Raptot. Af någon anledning blög denna me-
todi icke insamlad till Professor Rönneken.

N^o 103^b Namn som är tillfälligt.

Jemnat. Ämnen i Raptot ännu år 1870. Antecknad
metodi är från Landtthandlens flögarna i Raptot och före-
finnas af Landtthandlanden Wilhelm Jöberg. Här angävt till
Prof. Rönneken.

N^o 103^c Földetviga.

En jemnat till en senare tidens viga och förekommer främst
i Raptot, under medel: icke kan erinra sig att han hade
den samma i Raptot år 1855. Vid Maja Lindhults flögarna
flögarna till Raptot. Metodi är antecknad efter före-
dragning af Landtthandlanden Wilhelm Jöberg, till flögarna
till Prof. Rönneken.

N^o 103^d Raptot i flögarna.

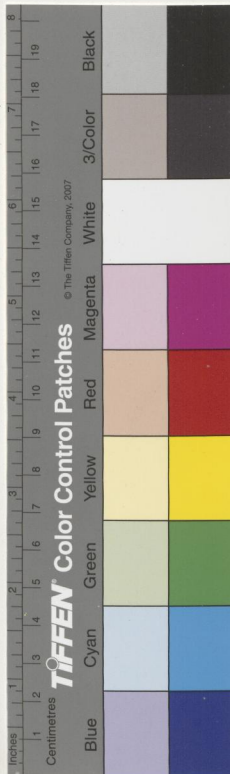
Jemnat och ämnen i Raptot ännu år 1870. Anteck-
nad metodier härstämman från Landtthandlanden Wils-
helm Jöberg. Översändes i detta flögarna till Professor
Rönneken.

N^o 103^e Den lilla svartvita flögarna.

Jemnat, men förfinnas redan år 1870 i Raptot.
Metodi insamlade senare genom Landtthandlanden Wils-
helm Jöberg och blög jemnat af flögarna till Prof. Rönneken.

Raptot, den 3. December 1908.

W. Jöberg



N:o 251. Uti min hembygd der triquet jag vand.
Upprättade i Sverige i från Sjöförsvar i Halmstad år 1856,
meddelade år 1861 af Hvarskontoret i Karlshamn i Sjöförsvar,
lyda följande.

N:o 1. Långt mer på fjällarna
Triquet jag vand.
Fjällarna på fjällarna,
Långt mer på fjällarna,
Långt mer på fjällarna
Der har min hjä.

N:o 2. Högst Rungen och den mig
Under ditt löp,
Horn kor på fjällarna,
Långt mer i dalarna,
Uti lugn vill jag bo,
Men jag vill ej ditt öpp.

N:o 3. Gud finns der uppe,
Men der finns och frid,
Men i dalarna ligger
Armod med frid och ro,
Kärlek och människor,
Kärlek och frid.

Reptat, den 28. December 1908.

C. R. Jönsson,
1 1 3

